

ledna 2023

Perspektivní
ODBORNÉ POHLEDY NA VČASNÉ OTÁZKY S POLITIKAMI

SAMUEL CHARAP, MIRANDA PRIEBE

Vyhnout se dlouhé válce

Politika USA a trajektorie rusko-ukrajinského konfliktu

rusko-ukrajinské války ve Washingtonu a dalších západních metropolích.

Přestože úspěšné ukrajinské protiofenzívy v Charkově a Chersonu jak to skončí? Tato otázka stále více převažuje v diskusích na podzim 2022 obnovily optimistický náhled Kyjeva na bojišti, oznámení ruského prezidenta Vladimira Putina z 21. září o částečné mobilizaci a anexi čtyř ukrajinských provincií bylo ostrou připomínkou, že tato válka se ani zdaleka neblíží k vyřešení. Na téměř 1000 km frontových linií stále zuří boje. Jednání o ukončení konfliktu jsou od května pozastavena.

Trajektorie a konečný výsledek války bude samozřejmě do značné míry určován politikou Ukrajiny a Ruska. Kyjev a Moskva však nejsou jedinými hlavními městy, která mají na tom, co se děje, podíl. Tato válka je nejvýznamnějším mezistátním konfliktem za poslední desetiletí a její vývoj bude mít velké důsledky pro Spojené státy. Je vhodné posoudit, jak se tento konflikt může vyvíjet, jaké alternativní trajektorie mohou znamenat pro zájmy USA a co může Washington udělat pro podporu trajektorie, která nejlépe slouží zájmům USA.

Někteří analytici tvrdí, že válka směřuje k výsledku, který by prospěl Spojeným státům a na Ukrajině. Ukrajina měla bitevní pole od prosince 2022 a mohla by úspěšně bojovat, dokud se jí nepodaří vytlačit ruskou armádu ze země. Zastánci tohoto názoru tvrdí, že rizika ruského jaderného využití nebo války s Organizací Severoatlantické smlouvy (NATO) zůstanou zvládnutelná. Jakmile bude vytlačeno z Ukrajiny, trestané Rusko by nemělo jinou možnost, než opustit svého souseda. V míru – a dokonce zaplatit reparace za škody, které způsobil. Studie minulých konfliktů a bližší pohled na průběh tohoto jediného však naznačují, že tento optimistický scénář je nepravděpodobný.

V této perspektivě proto zkoumáme možné trajektorie, kterými by se rusko-ukrajinská válka mohla ubírat, a jak by mohly ovlivnit zájmy USA. Zvažujeme také, co by Spojené státy mohly udělat, aby ovlivnily průběh konfliktu.

V této perspektivě zkoumáme možné trajektorie, kterými by se mohla válka Rusko-Ukrajina vydat a jak by mohly ovlivnit zájmy USA.

Důležitá upozornění: Tato perspektiva se zaměřuje na zájmy USA, které se často shodují s ukrajinskými zájmy, ale nejsou s nimi synonymy. Uznáváme, že Ukrajinci bojovali a umí rali, aby ochránili svou zemi proti nevyprovokované, nezákonné a morálně odpudivé ruské invazi. Jejich města byla srovnána se zemí; jejich ekonomika byla zdevastována; stali se oběťmi válečných zločinů ruské armády. Vláda USA má nicméně vůči svým občanům povinnost určit, jak by různé válečné trajektorie ovlivnily zájmy USA, a prozkoumat možnosti ovlivnění průběhu války k prosazení těchto zájmů.

Klíčové rozměry, které definují Alternativní válečné trajektorie

Řada analytiků navrhla scénář e pro krátkodobou trajektorii války – nebo dokonce pro konečné hry.² Ačkoli jsou takové scénáře důležitými konstrukty pro přemýšlení o budoucnosti, jsou méně užitečné pro určení, jaký možný vývoj je pro Spojené státy nejdůležitější. Pro politiky USA je možná užitečnější zvážit, které konkrétní aspekty budoucího vývoje konfliktu budou mít nejvýznamnější dopad na zájmy USA. Namísto bohatých, popisných scénářů zkoumáme pět klíčových dimenzí, které definují alternativní válečné trajektorie:

- možné ruské použití jaderných zbraní
- možnost eskalace ke konfliktu Rusko-NATO
- územní kontrola
- doba trvání
- forma ukončení války.

V této části popíšeme každou z těchto dimenzí, zvážím, jak by se mohly v průběhu války měnit, a prozkoumat vztahy mezi nimi. Vysvětlím také, jak by různé variace těchto pěti dimenzí ovlivnily zájmy USA.

Možné ruské použití jaderných zbraní

Příznak ruského jaderného využití pronásleduje tento konflikt od jeho počátků. Když Putin ohlásil svou invazi v únoru 2022, vyhrožoval každé zemi, která se pokusila zasahovat na Ukrajinu, důsledky, „jaké jste nikdy neviděli v celé své historii.“³ Dále nařídil „zvláštní režim bojové povinnosti“ pro ruské jaderné zbraně. Síly o týden později. 4 V říjnu 2022 Moskva tvrdila, že Kyjev plánuje odpálit radioaktivní „špinavou bombu“ na Ukrajině jako operaci pod falešnou vlajkou a pak obvinil Rusko. Američtí představitelé se obávali, že Rusko propaguje tento příběh, aby vytvořilo záminku pro použití jaderných zbraní.⁵ A možná nejvíce znepokojivé je, že západní vlády zřejmě nabyly přesvědčení, že Moskva zvažovala použití nestrategických jaderných zbraní (NSNW), protože její síly na podzim ztratily půdu pod nohama. Rusko tato obvinění popřelo, ale zprávy naznačují, že nejvyšší ruští velitelé o této možnosti diskutovali.⁶ Někteří analytici možnost použití NSNW odmítli a tvrdili, že Rusko ví, že použití jaderných zbraní by bylo sebezníčící. Poukazují na nedostatek vojenských cílů vysoké hodnoty (například klad soustředěné ukrajinské síly), které by bylo možné těmito zbraněmi účinně zničit, a na riziko, že tyto zbraně mohou poškodit ruské jednotky rozmístěné na Ukrajině. Použití těchto zbraní by mohlo vyprovokovat NATO

vstup do války, nahodit zbývající ruskou mezinárodní podporu a vyvolat domácí politickou reakci na Kreml. Logika by toto věděla, že Rusko by bylo odrazeno od použití jaderných zbraní.⁷ Tyto argumenty ignorují několik problémů, které činí ruské použití jaderných zbraní jak věrohodnou nahodilostí, kterou musí Washington zohlednit, a nesmí být důležitým faktorem při určování budoucnosti trajektorii konfliktu. Za prvé, existují důkazy, že Kreml vnímá tuto válku jako téměř existenciální. Ukrajina je v prioritách ruské zahraniční politiky již dlouho ve své vlastní kategorii; ještě před válkou v roce 2022 bylo Rusko ochotno věnovat značné zdroje a učinit velké kompromisy, aby dosáhlo svých cílů na Ukrajině.⁸ Moskva například klad dříve zaplatila za anexi Krymu v roce 2014 a invazi na východ.

Ukrajina. Západní sankce stály v průměru 2 procenta mezičtvrtletního poklesu ruského hrubého domácího produktu mezi polovinou roku 2014 a polovinou roku 2015, což je efekt, který se složil s tím, že sankce pokračovaly i v následujících letech.⁹ Putinovo rozhodnutí zahájit plnou invazi ve velkém měřítku v únoru 2022, navzdory jasným varováním Spojených států a jejich spojenců, že zaplatí mnohem vyšší cenu než v roce 2014, ukazuje, že je ochoten zaplatit ještě daleko za svými cíli na Ukrajině. Rozhodnutí mobilizovat 300 000 Rusů v září 2022 pravděpodobně převrátilo domácí společenský řád, jehož budování Putin strávil téměř 25 let, což také signalizuje vysokou míru odhodlání. zejména pro hlavní příznivce Putina. Rozhodnutí o mobilizaci bylo z vojenského hlediska odloženo, dokud nebude po splatnosti, aby se předešlo těmto domácím politickým nákladům – a vnímaným rizikům potenciálních nepokojů pramenících z úbytku populární

podporu režimu. Putinova ochota akceptovat tyto domácí náklady a rizika podtrhuje důležitost, kterou přikládá ruským zájmům na Ukrajině.

Za druhé, protože ruské konvenční schopnosti mají byly zdecimovány na Ukrajině, moskevské možnosti nejaderné eskalace jsou omezené. Pokud Rusko začne další rozsáhlé ztráty na bojištích, mezi vysoce postavené kremelské činitele by mohlo zavládnout zoufalství. Jakmile budou vyčerpány ostatní konvenční eskalační možnosti, může se Moskva uchýlit k jaderným zbraním a konkrétně k použití NSNW, aby zabránila katastrofální porážce.

Za třetí, ruští stratégové již dlouho zdůrazňují užitečnost NSNW pro dosažení operačních a taktických cílů v kontextu konvenční války, kterou Moskva prohrává. A Rusko má schopnosti provadět tyto koncepty: Mezi jeho doručovací systémy NSNW patří dělostřelectvo, balistické střely krátkého doletu a řízené střely, které by všechny mohly být použity na Ukrajině.¹¹ Ruští stratégové si také představují preventivní nasazení NSNW proti civilním cílům – městům, vojensko-průmyslová centra a vládní zařízení – a proti vojenským, alespoň v kontextu války s NATO.¹² Moskva by také mohla využít NSNW pro demonstrační útoky, ať už v atmosféře, nebo cílené na populační centra.¹³ Vojenská efektivita zaměstnávání NSNW na Ukrajině může být předmětem debat, ale vzhledem k tomu, co je známo o ruském plánování a schopnostech, je to přijatelná nahodilost.

Ačkoli je ruské jaderné použití v této válce pravděpodobné, nemůže přesně určit, jak pravděpodobné je takové použití. Může říci, že riziko jaderného využití je mnohem větší než v době míru. Může také říci, že jaderné využití by bylo pro Spojené státy velmi důležité.

Spojené státy signalizovaly jak veřejně, tak údajně i v mém kontaktu s Kreml, že by provedly odvetu, pokud by Rusko použilo jaderné zbraně na Ukrajině.¹⁴ Američtí představitelé se vyhýbali specifikaci přesné povahy možné reakce – místo toho používali takové fráze jako „katastrofické následky“ – ale jeden představitel NATO řekl, že by to „téměř jistě“ znamenalo „fyzickou reakci mnoha spojenců“.¹⁵ Ačkoli tato formulace výslovně nezavazuje k vojenské reakci, dokonce ani k nevojenské odvetě, která má „katastrofické následky“. Rusko by totiž mohlo vést ke spirále typu prsa za oko, která vyústí v válku NATO-Rusko. Ruské použití NSNW na Ukrajině by proto mohlo vést k mému americkému konfliktu

s Ruskem, což by v konečném důsledku mohlo vyústit ve strategickou jadernou výměnu.¹⁶ Ale i kdyby bylo možné

eskalují cíl výzvy zvládnout, ruské jaderné využití na Ukrajině by bylo pro Spojené státy velmi důležité. Pokud by Rusko získalo ústupky nebo dosáhlo vojenských zisků prostřednictvím jaderného využití, byla by norma proti nepoužití oslabena a jiné země by s větší pravděpodobností takové zbraně v budoucích konfliktech použily. Navíc ruské použití jaderných zbraní na Ukrajině by mělo velké a nepředvídatelné dopady na spojenecké politiky vůči válce, což by potenciálně vedlo ke zhroucení transatlantické jednoty. Smrt a zkáza na Ukrajině, tragédie sama o sobě, by také mohla mít velký dopad na americkou a spojeneckou veřejnost. Stručně řečeno, Bidenova administrativa má dostatek důvodů k tomu, aby prevence ruského použití jaderných zbraní byla pro Spojené státy nejvyšší prioritou.

Možná eskalace na Rusko-NATO Konflikt

Od října 2021, kdy poprvé informoval prezidenta Joe Bidena o ruských plánech na invazi na Ukrajinu, předseda sboru náčelníků štábů Mark Milley údajně vedl seznam „amerických zájmů a strategických cílů“ v době krize: „Ne. 1“ bylo „Nemějte kinetický konflikt mezi americkou armádou a NATO s Ruskem“. Druhá, úzce související, byla „zadržet válku uvnitř geografických hranic Ukrajiny“. 17 K dnešnímu dni zůstávají Rusko a Ukrajina jedinými bojovnými stranami války. Ale válka by stále mohla přitáhnout americké spojence. Boj se odehrává v zemi, která na souši sousedí se čtyřmi členskými státy NATO a s dalšími dvěma sdílí černomořské pobřeží. Rozsah nepřímého zapojení spojenců NATO do války bere dech. Podpora zahrnuje zbraně a další pomoc v hodnotě desítek miliard dolarů poskytnutou Ukrajině, taktické zpravodajství, sledování a průzkumnou podporu ukrajinské armádě, miliardy dolarů měsíčně v přímé rozpočtové podpoře Kyjeva a bolestivé ekonomické sankce uvalené na Rusko.

Předchozí zpráva RAND Corporation nastínila čtyři i pravděpodobné cesty k záměrnému ruskému rozhodnutí zasáhnout členské státy NATO v kontextu války na Ukrajině.

Identifikovala následující důvody: 18 • Potrestání členů

NATO za již probíhající politiku s cílem ukončit spojeneckou podporu Ukrajině.

- Preventivně udeřit NATO, pokud Rusko pochopí, že je bezprostřední zásah NATO na Ukrajině.
- Zakázat transfer zbraní na Ukrajinu, že Rusko

věřící, že by mohl způsobit jeho porážku.

Přestože ruské rozhodnutí zaútočit na členský stát NATO není v žádném případě nevyhnutelné, riziko je zvýšené, zatímco konflikt na Ukrajině pokračuje.

- Odvetná opatření proti NATO za domnělou podporu vnitřní nepokoje v Rusku.

Přestože ruské rozhodnutí zaútočit na členský stát NATO není v žádném případě nevyhnutelné, zčásti proto, že by mohlo vést k válce s mnohem silnějšími aliancemi, riziko se zvyšuje, zatímco konflikt na Ukrajině pokračuje. Přetrvávajícím rizikem je navíc neúmyslná eskalace, která vede ke vstupu NATO do konfliktu. Přestože incident z listopadu 2022 zahrnující ukrajinskou raketu protivzdušné obrany přistávající na polském území se nevymanil kontrole, ukázal, že boje se mohou neúmyslně přenést na území sousedních amerických spojenců. Budoucí chyba zaměření by mohla poslat ruskou raketu na území NATO, což by potenciálně vyvolalo cyklus akce-reakce, který by mohl vést k rozsáhlému konfliktu. Pokud by válka na Ukrajině měla skončit, pravděpodobnost přímého Ruska

Střet NATO, ať už úmyslný nebo neúmyslný, by se výrazně snížil.

Je jasné, proč Milley označil vyhýbání se válce mezi Ruskem a NATO za nejvyšší prioritu USA: Americká armáda by se okamžitě zapojila do horké války se zemí, která má největší jaderný arzenál na světě. Udržet válku Rusko-NATO pod jaderným prahem by bylo extrémně obtížné, zejména s ohledem na oslabený stav ruské konvenční armády. Někteří analytici pochybují, že by Rusko zaútočilo na zemi NATO, protože se tak již ztrácí půdu pod nohama ve prospěch ukrajinských sil a ocitla by se ve válce s nejmocnější aliancí světa.¹⁹ Pokud by však Kreml dospěl k závěru, že národní bezpečnost země je vážně ohrožena, mohlo by se to záměrně eskalovat kvůli nedostatku lepších alternativ.

Územní kontrola

V prosinci 2022 Rusko okupovalo téměř 20 procent Ukrajiny. Nejvyšší prioritou Kyjeva je znovu získat kontrolu nad tímto územím. A Ukrajina zaznamenala pozoruhodné úspěchy, zejména v Charkově a Chersonu. Přesto oblasti, které Rusko stále kontroluje, obsahují důležitá ekonomická aktiva, jako je Záporožská jaderná elektrárna, která poskytovala až 20 procent ukrajinské převážně kapacit výroby energie, a celé ukrajinské pobřeží Azovského moře.

Prezident Volodymyr Zelenskyj se zavázal k vojenské kampani za osvobození celého území uznaného mezinárodními spojenci Ukrajiny. A odůvodnil tento cíl morálním imperativem osvobození občanů své země od brutální ruské okupace.

Válečná trajektorie, která Ukrajině umožní kontrolovat větší část jejího mezinárodně uznaného území, by byla přínosem

pro Spojené státy (tabulka 1). Spojené státy mají zájem ukázat, že agrese se nevyplácí, a posílit normu územní celistvosti, která je zakotvena v mezinárodním právu.²⁰ Důsledky další ukrajinské územní kontroly za hranicemi prosince 2022 pro tento zájem však nejsou jasné. Například i kdyby Ukrajina převzala kontrolu nad celým územím, které Rusko zabralo od 24. února 2022, Moskva by stále porušovala normu územní celistvosti. Jinak řečeno, není jasné, že trajektorie, která znamená, že Rusko bude udržovat kontrolní linii z prosince 2022, by způsobila více škody mezinárodnímu pořádku než trajektorie, která viděla ruské síly

posunuta zpět na únorovou linii. V obou případech by Rusko ovládlo některé ukrajinské území v rozporu s normou územní celistvosti.

Konec války, která ponechává Ukrajinu plně pod kontrolou na celém svém mezinárodně uznaném území by obnovila normu územní celistvosti, ale to zůstává vysoce nepravděpodobným výsledkem.

Oslabení normy je navíc méně funkcí množství nezákonně zabrané půdy, jako důsledkem přejetí územní změny mezinárodními společnostmi. Spojené státy nemusejí (a téměř jistě by to neudělaly) formálně uznat jakoukoli ruskou okupaci suverénního ukrajinského území bez ohledu na to, kde je de facto vedena linie kontroly. Jako takový

Spojené státy mohou přijmout opatření, která zajistí, že veškeré ruské zisky od 24. února 2022 budou považovány za nelegitimní a nezákonné a že Rusko za svou agresi zaplatí vysokou cenu.

Rozsah kontroly Kyjeva nad svým územím by mohl ovlivnit dlouhodobou ekonomickou životaschopnost země a tím i její potřebu americké pomoci. Například pokud Moskva

STÚ L 1

Potenciální výhody větší ukrajinské teritoriální kontroly pro Spojené státy

	Výhoda	Vysvětlení
Vysoce významné výhody		
Středně významné výhody	<ul style="list-style-type: none"> Méně Ukrajinců by žilo pod ruskou okupací. 	<ul style="list-style-type: none"> Spojené státy mají humanitární zájem vystavit méně Ukrajinců ruské okupaci.
Méně významné výhody	<ul style="list-style-type: none"> Ukrajina by se mohla stát ekonomicky životaschopnější a méně závislá na vnější pomoci. Ukrajinská kontrola větší části své suverénní půdy může být pro Spojené státy výhodnější než posílení normy územní celistvosti. 	<ul style="list-style-type: none"> Oblasti pod ruskou kontrolou od prosince 2022 je nepravděpodobné, že by rok 2022 byl ekonomicky velmi významný. S výjimkou úplného ukrajinského znovudobytí území, Rusko zůstane v rozporu s normou.

POZNÁMKA: Naše vážení, podrobně popsané v textu, kombinuje posouzení důsledků výsledku pro Spojené státy a pravděpodobnost, že k výsledku dojde.

převzala celé ukrajinské pobřeží Černého moře a nechala Ukrajinu vnitrozemskou, což by pro zemi znamenalo vážné dlouhodobé ekonomické problémy. Tento výsledek se však vzhledem k dosavadnímu vojenskému výkonu Ruska zdá nepravděpodobný. Ekonomický dopad možné dlouhodobé kontroly Ruska nad oblastmi, které obsadilo v prosinci 2022 ve srovnání s tím, co mělo 23. února 2022 – i když je obtížné přesně vypočítat – by byl mnohem méně závažný. Ekonomické dopady jakéhokoli ztraceného území budou záviset na produktivitě těchto oblastí a rozsahu jejich vzájemného propojení

se zbytkem Ukrajiny. Bez ohledu na to by se ukrajinská ekonomika nakonec přizpůsobila jakékoli linii; otázka je, jak moc by ta úprava byla bolestivá. Navíc, vzhledem ke schopnosti Ruska udeřit hluboko za současnou linii kontroly (nebo jakoukoli linii kontroly), větší územní kontrola přímě nesouvisí s větší ekonomickou prosperitou – nebo, když na to přijde, větší bezpečností. Vzhledem k tomu, že Kyjev od začátku znovu obsadil další území, Rusko prostřednictvím svého uvalilo mnohem větší ekonomické náklady na zemi jako celek

stávky na kritickou infrastrukturu. Pokračující hrozba ruských útoků by mohla brzdit investice, a proto

hospodářské oživení na celé Ukrajině bez ohledu na to, jak velké území Moskva kontroluje.

Stručně řečeno, větší ukrajinská územní kontrola je důležitá na podporu Spojených států z humanitárních důvodů, k posílení mezinárodních norem a podpoře budoucího hospodářského růstu Ukrajiny. Význam dvou posledních výhod je však diskutabilní. Porušování Ruska mezinárodních norem dlouho předcházel současnému konfliktu a pravděpodobně přetrvávají i po skončení bojů. Navíc Spojené státy a jejich spojenci uvalili na Rusko za jeho agrese mnoho dalších druhů nákladů – nákladů, které již vyslaly signál dalším potenciálním agresorům. A linie kontroly od prosince 2022 nepřipraví Kyjev o ekonomicky životně důležité oblasti, které by dramaticky ovlivnily životaschopnost země.

Kromě těchto výhod představuje větší ukrajinská územní kontrola také potenciální náklady a rizika pro společnost

Spojené státy americké (tabulka 2). Za prvé, vzhledem ke zpomalují címu se tempu ukrajinských protiofenzí v prosinci 2022 bude obnovení kontrolní linie před únorem 2022 – natož teritoriálního status quo před rokem 2014 – trvat měsíce a možná i roky, než bude dosaženo. Rusko vybuďovalo značnou obrannou opevnění podél linie kontroly a jeho vojenská mobilizace napravila nedostatek pracovních sil, který umožnil Ukrajině úspěch na charkovské přepážce. defenzivní. Je pravděpodobné, že bude nutná dlouhá válka, aby Kyjev získal čas, který by potřeboval k obnovení kontroly nad podstatně většími množstvími území. Jak popisujeme v následující části, dlouhá válka by mohla pro Spojené státy znamenat velké náklady. Kromě toho, pokud Ukrajina překročí linii kontroly z doby před únorem 2022 a podaří se jí znovu dobýt oblasti, které Rusko okupovalo od roku 2014 (zejména Krym, kde sídlí ruská černomořská flotila), hrozí riziko eskalace – buď jaderné využití, nebo začít na NATO – poroste. Kreml by pravděpodobně považoval potenciální ztrátu Krymu za mnohem závažnější hrozbu pro národní bezpečnost i stabilitu režimu.

TABULKA 2

Potenciální náklady na větší ukrajinskou teritoriální kontrolu pro Spojené státy

Náklady	Vysvětlení
Velmi významné náklady	<ul style="list-style-type: none"> • Umožnění větší ukrajinské územní kontroly zvyšuje riziko dlouhé války. • Existuje vyšší riziko ruských jaderných zbraní použitých zbraní nebo válku NATO-Rusko, pokud Ukrajina překročí linii kontroly z 24. února 2022.
Středně značné náklady	<ul style="list-style-type: none"> • Dlouhá válka představuje pro zájmy USA významné výzvy (viz tabulka 4). • Vyhnout se těmto dvěma formám eskalace je hlavní prioritou USA.
Méně významné náklady	

POZNÁMKA: Naše vážení, podrobně popsán v textu, kombinuje posouzení důsledků výsledku pro Spojené státy a pravděpodobnost, že k výsledku dojde.

tam rozmíštěný majetek a politický kapitál investovaný do anexe poloostrova.

Doba trvání

Nevím, jak dlouho tato válka potrvá. Někteří navrhli, že by to mohlo skončit vyjednáváním v zimě 2022–2023.²¹ Jiní tvrdili, že to bude trvat roky.²² Mnozí ve Spojených státech se zdráhají prosazovat ukončení konfliktu v době, kdy má Ukrajina dynamiku. bojiště a zdá se, že ukrajinský lid je ochotný nést náklady dlouhé války, aby dosáhl svých cílů.

I když by delší válka mohla umožnit ukrajinské armádě získat zpět více území, existují další důsledky trvání války pro zájmy USA. Vleký konflikt, jakkoli by se mohl zdát zvrácený, má pro Spojené státy určité potenciální výhody (tabulka 3). Zatímco válka pokračuje, ruské síly zůstanou zaujaté Ukrajinou, a proto nebudou mít dostatek prostoru k tomu, aby ohrožovaly ostatní. Delší válka by Rusy ještě více degradovala

TABULKA 3

Potenciální výhody dlouhé války pro Spojené státy

	Výhoda	Vysvětlení
Vysoce významné výhody		
Středně významné výhody	<ul style="list-style-type: none"> • Rusko bude dále oslabeno. 	<ul style="list-style-type: none"> • Rusko již bylo válkou výrazně oslabeno, takže Spojené státy by z dalšího oslabení svého protivníka viděly jen mírné výhody.
Méně významné výhody	<ul style="list-style-type: none"> • Je možná větší ukrajinská územní kontrola. • Výhody větší ukrajinské územní kontroly jsou středně nebo méně významné (viz tabulka 1). • Schopnost Ruska ohrožovat ostatní je omezená zatímco válka pokračuje. • Spojenci mohou dále snížit energetickou závislost na Rusku a zvýšit výdaje na vlastní obranu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dokud budou boje pokračovat, ruská armáda a její vůdci budou mít mnohem méně šanci k pásmu zasáhnout jinde. • Zdá se, že trendy jsou již dobré a zavedené.

POZNÁMKA: Naše vážení, podrobně popsané v textu, kombinuje posouzení důsledků výsledku pro Spojené státy a pravděpodobnost, že se k výsledku dojde.

armády a oslabit ruskou ekonomiku. Ale válka už byla pro ruskou moc tak zničující, že další postupné oslabování již pravděpodobně není tak významným přínosem pro zájmy USA jako v dřívějších fázích konfliktu. Bude trvat roky, možná i desetiletí, než se ruská armáda a ekonomika vzpamatují z již vzniklých škod.

Dlouhá válka by také udržela tlak na evropské vlády, aby pokračovaly ve snižování energetické závislosti na Rusku a utrácely více na svou obranu, což by v dlouhodobém horizontu mohlo snížit obrannou zátěž USA v Evropě. I zde je však pravděpodobné, že evropské země zachovají tuto politiku bez ohledu na to, jak dlouho bude válka trvat.

Dlouhá válka o zájmy USA má však i významné stinné stránky (tabulka 4). Delší válka povede k další m

ztráty na životech, vysídlení a utrpení ukrajinských civilistů; minimalizace těchto humanitárních důsledků pro Ukrajinu je v zájmu USA. Pokračující konflikt také ponechává otevřenou možnost, že Rusko zvrátí ukrajinské bitevní zisky dosažené na podzim 2022. Mobilizace Moskvy by mohla stabilizovat linie od prosince 2022 a umožnit Rusku zahájit ofenzivu v roce 2023. Intenzita úsilí o vojenskou pomoc by se také mohla stát neudržitelnou poté určité období. Evropské a některé americké zásoby zbraní již údajně docházejí. Existuje tedy důvod pochybovat, zda delší válka nepovede k dalšímu ukrajinským ziskům – možné jsou i ztráty.

Náklady pro Spojené státy a Evropu Unie udrží ukrajinský stát ekonomicky solventní se časem znásobí, protože konflikt brzdí investice a výrobu; Ukrajinství uprchlíci se nadále nemohou vrátit;

TABULKA 4

Potenciální náklady dlouhé války pro Spojené státy

	Náklady	Vysvětlení
Velmi významné náklady	<ul style="list-style-type: none"> Existovalo by dlouhodobé zvýšené riziko ruského jaderného použití a války NATO-Rusko. 	<ul style="list-style-type: none"> Vyhnout se těmto dvěma formám eskalace je hlavní prioritou USA.
Středně značné náklady	<ul style="list-style-type: none"> Ukrajina by měla větší potřebu vnější ekonomické a vojenské podpory během války a po ní. Zemělo by více ukrajinských civilistů vysídlených nebo snášet útrapy pramenící z války. Pokračoval by tlak na růst cen energií a potravin, což by způsobilo ztráty na životech a utrpení na celém světě. Globální ekonomický růst by se zpomalil. Spojené státy by byly méně schopné se soustředit na jiné globální priority. Pokračují cí zmrazení vztahů mezi USA a Ruskem by představovalo výzvu pro jiné priority USA. 	<ul style="list-style-type: none"> Návrat Ukrajiny k ekonomické udržitelnosti by zmiřnil tlak na rozpočty a zásoby USA a spojenců. Spojené státy mají humanitární zájem na snížení utrpení ukrajinského lidu. Spojené státy mají zájem na stabilních energetických trzích a minimalizaci globálního nedostatku potravin a souvisejícího lidského utrpení. Globální ekonomické trendy ovlivňují ekonomiku USA. Americké zdroje, síly a pozornost vedoucích představitelů není věnována jiným prioritám USA. Dvoustranná nebo mnohostranná interakce s Ruskem ohledně klíčových zájmů USA bude v průběhu války vysoce sporná.
Méně významné náklady	<ul style="list-style-type: none"> Existuje možnost ruských územních zisků. Závislost Ruska na Číně by se mohla zvýšit. 	<ul style="list-style-type: none"> Rusko pravděpodobně neučiní významnou územní zisky. Rusko bude více závislé na Číně než před válkou bez ohledu na její trvání.

POZNÁMKA: Naše vážení, podrobně popsáné v textu, kombinuje posouzení důsledků výsledku pro Spojené státy a pravděpodobnost, že k výsledku dojde.

a v důsledku toho daňové příjmy a ekonomická aktivita klesají dramaticky nižší než před válkou. Ruská kampaň ničení ukrajinské kritické infrastruktury vytvoří velké dlouhodobé výzvy pro udržení válečného úsilí a pro hospodářskou obnovu a také podstatně zvýšila projekce Kyjeva ohledně ekonomické podpory, kterou bude potřebovat od Spojených států a jejich spojenců.²⁴

Globální ekonomické rozvraty pramenící z války budou pokračovat a možná se znásobí, dokud bude konflikt pokračovat

pokračuje. Vypuknutí války způsobilo prudký nárůst cen energií, což následně přispělo k inflaci a celosvětovému zpomalení hospodářského růstu. Očekává se, že tyto trendy zasáhnou Evropu nejtvrději.²⁵ Samotné zvýšení cen energií pravděpodobně povede v Evropě v zimě 2022–2023 k téměř 150 000 úmrtím (o 4,8 procenta více, než je průměr).²⁶ Válka také přispěla ke zvýšení nedostatku potravin globálně. Ukrajinský vývoz obilovin a olejnatých semen klesl na 50 až 70 procent jejich předválečné úrovně

mezi březnem a listopadem 2022, částečně kvůli ruské námořní blokádě a útokům na energetickou infrastrukturu. Rusko také omezilo svůj vlastní vývoz hnojiv, jejichž je největším světovým výrobcem. Výsledkem byl celosvětový velký nárůst cen potravin a hnojiv.

Přestože ceny potravin poněkud klesly poté, co Rusko v červenci 2022 souhlasilo s povolením vývozu ukrajinského obilí z určitých černomořských přístavů, ceny v prosinci 2022 zůstaly nad svými předválečnými úrovněmi. Tyto dopady války přišly v době, kdy potravinová nejistota již rostla v důsledku extrémního počasí, pandemie koronavirové nemoci 2019 (COVID-19) a dalších globálních trendů.²⁷

Kromě potenciálu ruských zisků a ekonomických důsledků pro Ukrajinu, Evropu a svět by dlouhá válka měla důsledky i pro USA na zahraniční politiku. Schopnost USA soustředit se na své další globální priority – zejména konkurenci s Čínou – zůstane omezená, dokud válka pohltí čas vysokých politiků a vojenské zdroje USA. Dvoustranná nebo mnohostranná interakce – natož spolupráce – s Ruskem ohledně klíčových zájmů USA je nepravděpodobná. Například vyhlídka na vyjednávání navazující na smlouvu New START o kontrole strategických zbraní, jejíž platnost vyprší v únoru 2026, zůstane slabá, dokud válka pokračovat. Globální spojenec, přetrvávající nebetýčné napětí s Ruskem by i nadále ochromovalo práci multilaterálních institucí, jako je Rada bezpečnosti OSN, a omezovalo by schopnost kolektivní reakce na sdílené výzvy. Prohlubující se vojenská spolupráce Ruska s Íránem během této války – v době, kdy Írán porušuje své závazky omezit svůj jaderný program – naznačuje, že Moskva by mohla hrát spoiler v takových otázkách, jako je nešíření jaderných zbraní.

A přestože Rusko bude více závislé na Číně

bez ohledu na to, kdy válka skončí, má Washington dlouhodobý zájem zajistit, aby se Moskva zcela nepodřídila Pekingu. Delší válka, která zvyšuje závislost Ruska, by mohla Číně poskytnout výhody v její konkurenci se Spojenými státy.

A konečně, trvání války přímou souvisí se dvěma eskalačními událostmi, o kterých se hovořilo dříve (možné ruské použití jaderných zbraní a možná eskalace ke konfliktu Rusko-NATO). Dokud válka pokračovat, riziko obou forem eskalace zůstane zvýšené.

Riziko bude dramaticky nižší, až válka skončí.

Prvořadý zájem USA na minimalizaci rizik eskalace by proto měl zvýšit zájem USA vyhnout se dlouhé válce.²⁸ Stručně řečeno, důsledky dlouhé války –

od přetrvávající zvýšených rizik eskalace k ekonomickým škodám – daleko převyšují možné přínosy.

Forma ukončení války

Literatura o ukončení války navrhuje tři možné způsoby, jak by mohla rusko-ukrajinská válka skončit: absolutní vítězství, příměří a politické urovnání. Pro účely této analýzy nebereme v úvahu provozní pauzy, dočasná příměří a dohody, které se porouchají.

Zaměříme se na formu, ve které válka nakonec skončí, nikoli na odlivy a odlivy na cestě k takovému výsledku.

Absolutní vítězství

Jednou z forem ukončení války je absolutní vítězství. Tento výsledek zahrnuje jeden stát „trvale odstraní (mezistátní) hrozbu, kterou představuje jeho protivník. Absolutního vítězství, jak poznamenává Dan Reiter, lze dosáhnout prostřednictvím

"Vítěz instaluje nové vedení v poraženém státě, okupuje nebo anektuje protivníkovou území, nebo v nejhorším případě vyhladí veškeré protivníkovy obyvatelstvo." Ačkoli to může znamenat dohodu, definičním rysem absolutního vítězství je „výsledek války, který v podstatě odstraňuje možnost, že poražený stát odstoupí od urovnání, které ukončí válku“.29 Toto je druh vítězství, kterého spojenci dosáhli nad Japonskem a Německo na konci druhé světové války.

Když válka začala, zdálo se, že Moskva hledá absolutní vítězství s plány na zavedení nového režimu v Kyjevě a „demilitarizaci“ země. Zdá se, že Rusko od svého pokusu o dobytí hlavního města na začátku dubna upustilo od těchto plánů. Putinovy deklarované cíle se od té doby v průběhu času měnily, ale nikdy v posledních měsících ani jeho ministři neopakovali přímé výzvy ke svržení vlády v Kyjevě vydané v prvních týdnech války. I když někteří tvrdí, že Moskva to nevzdala

---

Protože se zdá, že ani jedna strana nemá úmysl nebo schopnosti dosáhnout absolutního vítězství, válka s největší pravděpodobností skončí nějakým vyjednaným výsledkem.

---

počáteční ambiciózní cíle, i když Kreml stále usiloval o absolutní vítězství, fakta v terénu naznačují, že by toho nebyl schopen. V době psaní tohoto článku se zdá, že hlavní cílem Moskvy je držet se území ve čtyřech ukrajinských regionech, které si nyní Rusko nárokuje jako své. Ale i kdyby Rusko vzalo a drželo tyto regiony, bylo by to stěžejí absolutního vítězství; k dosažení absolutního vítězství by muselo dojít k zásadní změně v ukrajinském politickém systému, jako je svržení prezidenta Zelenského. Ale ukrajinský vládní systém je nyní pevněji ukotven než před válkou, brutální taktika Ruska odrazila i ty Ukrajince, kteří chovali proruské sympatie, a Zelenskij je nesmírně populární. Ukrajinská armáda by navíc se svými současnými schopnostmi mohla představit hrozbu pro ruskou okupované oblasti nebo dokonce hraniční oblasti nesporného ruského území donekonečna.

Absolutní ukrajinské vítězství je také nepravděpodobné. Ukrajina nikdy oficiálně neprohlásila úmysl dosáhnout absolutního vítězství, jak jej definuje literatura. Deklarované cíle prezidenta Zelenského se v průběhu času měnily, ale od prosince 2022 je jeho deklarovaným cílem znovu dobýt celé ukrajinské území, včetně Krymu a oblastí Donbasu, které Rusko okupovalo od roku 2014. Úplné znovudobytí území by přesto nepřestavuje absolutní vítězství. Pokud by ukrajinská armáda vyhostila ruské síly z Ukrajiny, nepochybně by tím vážně degradovala ruskou armádu. Rusko by nicméně mělo na svém území i mimo něj širokou škálu schopností – zejména námořnictvo a letecké síly, které ve válce neutrpěly velké ztráty –, které by mohly umožnit pokračující úder na cíle hluboko uvnitř Ukrajiny. Ruské pozemní síly se mohly pohotově přeskupit a zahájit další rozsáhlou ofenzívu. K dosažení absolutního

ví těžství , Ukrajina by musela Rusku upřít schopnost zpochybnit jeho územní kontrolu. Přinucení ruské armády k překročení mezinárodní hranice by nepřineslo takový výsledek. A přestože Ukrajina překvapila pozorovatele svou schopností bránit vlastní vlast, je smyšlené si představit, že by mohla zničit schopnost Ruska vést válku.

Kyjev by proto pravděpodobně potřeboval kromě vítězství na bitevním poli i změnu režimu v Moskvě, aby se vyhnul neustálé hrozbě reinvaze.³⁰ Někteří analytici tvrdí, že špatný výkon Ruska ve válce, narůstající ztráty a mobilizace by mohly způsobit politickou nestabilitu a vést k Putinovu svržení a nahrazení novým režimem, který by přestal bojovat, vyrovnal se s Ukrajinou a představen byl dlouhodobě menší hrozbou.³¹ Existuje však jen málo historických důkazů, které by naznačovaly, že by nutně následovala změna režimu v Rusku. následující neúspěchy na bojišti. Vůdci personalistických režimů, jako je ten ruský, často zůstali u moci po vojenské porážce.³² Navíc neexistuje žádná záruka, že nový ruský vůdce bude mít větší sklon k uzavření míru s Ukrajinou než Putin. Jak píše Shawn Cochran, „je obtížné a pravděpodobně zbytečné předvídat výsledek jakékoli válečné změny vedení v případě ruské války na Ukrajině. Minimálně by však Západ neměl předpokládat, že by změna vedení vedla k ukončení války, alespoň v krátkodobém horizontu, protože Putinova válka by mohla velmi dobře pokračovat i bez Putina.“³³ Navíc by změna režimu v Moskvě mohla snížit intenzitu konkurence mezi Spojenými státy a Ruskem v jiných otázkách.

Bez ohledu na to Kyjev neprohlásil změnu režimu za svůj deklarovaný cíl, ačkoli někteří Ukrajinci v ni pochopitelně doufají.

Protože se zdá, že ani jedna strana nemá úmysl nebo schopnost dosáhnout absolutního vítězství, válka s největší pravděpodobností skončí nějakým vyjednaným výsledkem. Vyjednané konce válek na rozdíl od absolutních vítězství vyžadují, aby válčící strany přijaly určitou míru rizika, že by mohly být porušeny podmínky míru; dokonce i relativní „poražený“ v konfliktu si zachová schopnost ohrozit druhou stranu. Dohody o ukončení válek jsou vysoce závislé na podrobnostech daného konfliktu, ale z analytického hlediska je užitečné rozlišovat mezi trvalým příměřím nebo dohodami o příměřím na jedné straně a politickým urovnáním na straně druhé.

Dohody o příměřím

V dohodách o příměřím, jako ty, které ukončily korejské Válka v roce 1953 a konflikt v Podněstří v Moldavsku

v roce 1992 se obě strany zavázaly, že přestanou bojovat a často vytvoří mechanismy, jako jsou demilitarizované zóny, aby zabránily obnovení násilí.³⁴ Ačkoli dohody o příměřím mohou být poměrně podrobné (korejská dohoda měla téměř 40 stran), obvykle to dělají. neřeší politické hybatele konfliktu, což znamená, že napětí může přetrvat a diplomatické a ekonomické vztahy mezi stranami často zůstávají na minimální úrovni. Dohody o příměřím, které mají mechanismy pro monitorování a zajištění dodržování s cílem snížit riziko obnovení konfliktu, jsou trvanlivější než ty, které je nemají.³⁵

Příměřím na Ukrajině by zmrazilo frontové linie

a přinesl dlouhodobý konec aktivnímu boji. Rusko zastaví pokusy o okupaci dalšího ukrajinského území a zastaví raketové útoky na ukrajinská města a infrastrukturu

tur. Ukrajinské síly by zastavily své protiofenzívy – údery na Rusy ovládané oblasti Ukrajiny a na Rusko

sám. Stále by zde byla probíhá cí, nevyřešená územní

spory (tedy rozdíl) postoje k umí stění ukrajinských hranic mezi Kyjevem a Moskvou; ty by byly sporné politicky a ekonomicky, nikoli vojensky.

Klíčové politické otázky mimo teritoriální kontrolu, od ruského placení reparací až po geopolitický status Ukrajiny, by zůstaly neřešeny. Strany by pravděpodobně prováděly pouze minimální obchod; hranice by byly z velké části uzavřeny. Kontrolní linie by se pravděpodobně stala vysoce militarizovanou, jako vnitřní německá hranice během studené války.

Politické vyrovnání

Politické urovnání nebo mírová smlouva by zahrnovala trvalé příměří a řešení alespoň některých z nich

spory, které rozpoutaly válku nebo se během ní objevily. Od roku 1946 jsou mírové smlouvy méně běžné než dohody o příměří, ale mají tendenci vést k trvalému ukončení bojů a snížení napětí.³⁶ V případě rusko-ukrajinské války by urovnání znamenalo vyjednat kompromisy o některých z nich. Hlavní politické otázky, které jsou v sázce pro obě strany. Rusko-ukrajinská bilaterální jednání v prvních týdnech války, která vyvrcholila Istanbulským komuniké zveřejněným na konci března, a novější prohlášení politických vůdců naznačují některé otázky, které by se mohlo týkat politického urovnání.³⁷ Pro Rusko, kodifikování neangažovanosti Ukrajiny by pravděpodobně bylo ústřední. Ukrajina by chtěla posílit západní kom

opatření k její bezpečnosti, protože nedůvěřuje Rusku, že dodrží jakoukoli dohodu. Vyrovnání by se mohlo týkat řady dalších otázek, jako je fond na obnovu, dvoustranný obchod, kulturní záležitosti a svoboda pohybu a podmínky pro uvolnění západních sankcí vůči Rusku.

Politické urovnání nemusí pokrýt celou tuto půdu resp. mohlo by to řešit jiné problémy. Ale hlavní výsledek by byl být návratem k určitému stupni normálních vztahů mezi bývalými válčícími stranami. Důležitější je, že se strany mohly dohodnout na tom, že nebudou souhlasit ohledně statusu určitého území, i když se dohodnou na jiných otázkách. Například Sovětský svaz a Japonsko normalizovaly diplomatické a obchodní vztahy v roce 1956, ale územní spory mezi Moskvou a Tokiem nebyly nikdy vyřešeny. Politické urovnání nemusí definitivně vyřešit všechny rozpory mezi stranami; potřebuje se zabývat dostatečným množstvím těchto rozdílů, aby se kvalitativně zlepšil širší vztah mezi bývalými válčícími stranami.

Tyto dvě kategorie vyjednaných konců válek – příměří a politické urovnání – nejsou v praxi často tak jasně rozlišeny: mnoho dohod o příměří řeší některé politické otázky a některá urovnání, jak bylo uvedeno, ponechávají klíčové politické spory nevyřešené. Vyjednané ukončení války na Ukrajině bude pravděpodobně spadat někde mezi tyto dva ideální typy.

Důsledky pro zájmy USA Vzhledem k

tomu, že absolutní vítězství je vysoce nepravděpodobné, pravděpodobně někdy dojde k vyjednanému ukončení rusko-ukrajinské války.³⁸ Ale vzhledem k současným trendům jsou vyhlídky na takovou dohodu v blízké budoucnosti špatné. Jak diskutujeme v následujících částech. Politické urovnání může být obtížnější než dohoda o příměří, protože ta by byla úzce zaměřena na udržení příměří a nevyřešila by stále hlubší a širší soubor sporných otázek mezi Ukrajinou a Ruskem.

Omezené dostupné údaje naznačují, že politická urovnání jsou trvalejší než dohody o příměří.³⁹

logika toho je intuitivní. Politické urovnání řeší stížení na obou stranách a hlavní problémy ve sporu mezi nimi. To ponechává méně problémů, o které je třeba v budoucnu bojovat, a vytváří to přínos pro míru pro obě válčící strany. V případě rusko-ukrajinské války by urovnání také mohlo otevřít dveře k širšímu vyjednávání o pravidlech cesty za regionální stabilitou, která by mohla zmrznout vyhlídka na vypuknutí konfliktu jinde na periferii Ruska.

Vzhledem k tomu, že je pravděpodobné, že se rozdíl v bezpečnostní architektuře a širším regionálním uspořádání byly významnou hybnou silou chování Ruska, vyjednané ukončení války, které se těmito rozdíly zabývalo, by mohlo být trvalejší.

lépe poslouží politické urovnání, které by mohlo přinést trvalejší míru než příměří. Kromě toho by politické urovnání mohlo být prvním krokem k řešení širších regionálních problémů a snížení šance na krizi mezi Ruskem a NATO v budoucnosti. Pokud je intenzita konkurence v Evropě lépe zvládnutelná a riziko opakování války na Ukrajině je nižší, mohou Spojené státy přesunout zdroje v souladu se strategickými prioritami USA a Ukrajina se může ekonomicky zotavit s menší vnější podporou.⁴¹ nepřítelství od prosince 2022 mezi Ruskem a Ukrajinou a mezi Ruskem a Západem se politické urovnání zdá mnohem méně pravděpodobné než příměří.

souhrn

V této fázi konfliktu jsou možné variace ve všech těchto pěti dimenzích – ruské využití jaderných zbraní, eskalace NATO-Rusko, územní kontrola, trvání a forma ukončení války. V další části zkoumáme, jak

Spojené státy by měly mezi těmito dimenzemi upředit, když formulují svou politiku vůči válce.

Upravení dimenzí války Trajektorie

Pro Spojené státy jsou dvě kategorie eskalace, které jsme popsali – ruské použití jaderných zbraní a Konflikt Rusko-NATO – to by byl bezpochyby ten největší následné dimenze možných budoucích válečných trajektorií. Málokdo ve Washingtonu by se s tímto tvrzením hádal. Existuje však živá debata o pravděpodobnosti, že dojde k některé z těchto forem eskalace. Jak jsme poznamenali, ačkoli pravděpodobnost jednoho vývoje není vysoká, oba jsou pravděpodobné vzhledem k okolnostem vytvořeným válkou a ve světle toho, jak hluboký podvod

---

Vzhledem k tomu, že po minimalizaci rizik eskalace je nejvyšší prioritou vyhnout se dlouhé válce, měly by Spojené státy podniknout kroky, které učiní ukončení konfliktu ve střednědobém horizontu pravděpodobným.

sekvencí by mohlo být, vyhnout se jim by mělo zůstat hlavní prioritou USA.

Naše analýza naznačuje, že nejdůležitější je trvání zbývajících rozměrů pro Spojené státy. Negativní důsledky dlouhé války by byly vážné. Dokud bude válka pokračovat, rizika eskalace zůstanou zvýšená. Rizika trvání a eskalace jsou tak přímě propojeny. Delší válka navíc bude nadále způsobovat ekonomické škody Ukrajině i Evropě a globální ekonomice. Pro Spojené státy bude delší válka znamenat jak zvýšené přímé náklady (jako je větší rozpočtová a vojenská podpora Ukrajiny), tak zvýšené náklady na přímé ztráty, pokud jde o sledování jiných priorit zahraniční politiky. Více Ukrajinců bude trpět a tlak na růst cen potravin a energií bude pokračovat, dokud bude válka pokračovat. Vlekly konflikt má možné výhody: další oslabení Ruska a přímé ztráty pro Ukrajinu zisků územní zisky. Ale to první již nepředstavuje významný přínos; Rusko už bylo dramaticky oslabeno. A to druhé je nejisté – více času by Rusku mohlo umožnit získat zisky – a přímé ztráty ukrajinské územní kontroly, jak si promluvíme dále, je pro Spojené státy důležitý, ale nevyvážení důsledky dlouhé války.

Větší ukrajinská územní kontrola by byla ben efektivní pro Spojené státy. Humanitární případ je com usílovat o osvobození více Ukrajinců od hrůz ruské okupace. Mezinárodní řád a ekonomické argumenty pro další ukrajinské znovudobývání území jsou méně jasné. Moskva porušila územní

norma integrity od anexe Krymu a invaze na východní Ukrajinu v roce 2014. Dokonce i ruský ústup

do řádků před únorem 2022 status quo ante by ne

zmírnit toto porušení. A Spojené státy mají nástroje, jak zvýšit náklady Ruska za jeho porušování a odmítnout legitimitu jeho nezákonné okupace. To znamená, že popření územních zisků Moskvě by pomohlo vyslat zprávu, že podobné činy agrese povedou k podobně silnému odrazu. Větší ukrajinská územní kontrola by mohla vrátit ekonomicky produktivní aktiva pod kontrolu Kyjeva, čímž by se snížila závislost Ukrajiny na Spojených státech a jejich spojencích. Vzhledem k tomu, kde byla linie kontroly k prosinci 2022, je však nepravděpodobné, že by tento ekonomický přínos byl pro životaschopnost Ukrajiny zásadní. Pokud by se Rusko posunulo výrazně dále na západ, a zejména pokud by převzalo kontrolu nad celým ukrajinským pobřežím Černého moře, ekonomický dopad by byl pravděpodobně vážný. Ale od prosince 2022 je takový výsledek nepravděpodobný, protože ruská armáda se zdá být neschopná významného územního pokroku. A naopak, pokud by Ukrajina porazila ruskou armádu a znovu ovládla celé své území, včetně Krymu, riziko jaderného využití nebo války mezi Ruskem a NATO by vzrostlo. Tento výsledek se v současné fázi konfliktu zdá stejně nepravděpodobný.

Naše analýza naznačuje, že v této válce existují dvě možné formy ukončení konfliktu. Vzhledem k tomu, že územní obnova sama o sobě válku neukončí a absolutní vítězství obou stran je nepravděpodobné, důležitost této dimenze spočívá na tom, jakou hodnotu by Spojené státy získaly z politického urovnání oproti dohodě o příměří.

Politické urovnání může být trvalejší než příměří, potenciálně vytvořit větší stabilitu v Evropě a umožnit Spojeným státům uvolnit zdroje pro jiné priority. Tento zisk by byl důležitý, ale trvalý příměří by také prospělo zájmům USA. A

politické urovnání se zdá být méně pravděpodobné, alespoň v této fázi konfliktu.

Toto upřesňování dimenzí možných válečných trajektorií má přímé důsledky pro politiku USA. Vzhledem k tomu, že se po minimalizaci rizik eskalace je nejvyšší prioritou vyhnout se dlouhé válce, Spojené státy by měly podniknout kroky, které konflikt ve střednědobém horizontu ukončí.

Spíše. Washington sám o sobě válku zkrátit nemůže.

Ale protože konflikt pravděpodobně skončí vyjednáváním, vyhnutí se dlouhé válce vyžaduje úsilí o urychlení rozhovorů. A Spojené státy by mohly podniknout kroky k odstranění klíčových překážek bránič jejich zahájení. Následující oddíl identifikuje překážky, které by mohla politika USA věrohodně řešit.

Překážky k ukončení konfliktu

Když pomineme otázku jeho vhodnosti, je vyjednané ukončení bojů vůbec možné? Od prosince 2022 se to v blízké budoucnosti zdá velmi nepravděpodobné. Rusko a Ukrajina se od května nezapojily do jednání o urovnání.

Existuje mnoho důvodů pro tuto averzi vůči rozhovorům, jako jsou stále více než esitelné územní spory a domácí politická omezení, která ztěžují kompromis. Pro ukrajinskou veřejnost může být napříkladem obtížné dosáhnout kompromisu se zemí, která se dopustila zvrstev a nadále drží ukrajinské území, zvláště když se zdá, že armáda je schopna dalších zisků.⁴² Politika USA nemůže přikročit ke všem takové překážky jednání.

Vzhledem k zájmu USA vyhnout se dlouhé válce je pro Washington otázkou, zda funguje dynamika, kterou by americká politika mohla věrohodně ovlivnit. Ačkoli existuje mnoho faktorů, které vedou strany k pokračování v boji, stipendium o ukončení války naznačuje dva faktory

o odporu stran vůči vyjednávání, který by Washington mohl zlepšit. Základním zjištěním literatury je, že vyjednávání o konci války vyžaduje, aby obě strany věřily, že se s nimi mohou ziskat více než z pokračování v boji. Optimismus ohledně budoucí trajektorie války a pesimismus ohledně pravděpodobnosti a výhod míru tak brzdí vyjednávání a zároveň válčí cí strany do vleklých konfliktů.⁴³ Ve zbývajících částech této části vysvětlím, proč tato dynamika může fungovat jak v Rusku, tak na Ukrajině. V následujících částech posuzujeme politické nástroje, které mají Spojené státy k dispozici k jejich řešení.

Vzájemný optimismus O průběhu

Válka

Studium mezinárodních vztahů zjistilo, že války se prodlouží, když se válčí strany neshodnou na jejich vyhlídkách na vítězství. V době míru si státy nemohou být jisté vojenskými schopnostmi nebo ochotou protivníka bojovat, a tedy jeho schopností zvládnout bitevní poli. Státy mají navíc motivaci zvětšovat svou moc a rozhodnost, aby dosáhly toho, co chtějí, aniž by musely jít do války. Někteří učenci považují války za řešení tohoto informačního problému, protože boj odhaluje skutečnou rovnováhu moci a zájmů. Jakmile jsou tyto informace oběma stranám jasné, slabší nebo méně odhodlaní z nich by měli být pesimističtější ohledně toho, co může ziskat pokračování v boji. Tento pesimismus by měl způsobit, že tato strana přizpůsobí své požadavky směrem dolů, čímž se potenciálně otevře prostor pro dohodu o ukončení války.⁴⁴

Toto teoretické očekávání ohledně sblížení názorů na tom, na které straně pravděpodobně převládne, se opírá o předpoklad, že moc je do značné míry fixní.⁴⁵ Když tento předpoklad platí,

výsledky bojiště by měly být spolehlivým ukazatelem síly, a tedy vodítkem, jak si strany povedou v budoucích střetech. Teoreticky by obě strany měly tyto informace využít k předvíání budoucího vývoje a jejich očekávání ohledně válečné trajektorie by se měla sblížit. Ale když si la jedné strany během bojů kolísá, nebo když by se její síla mohla v budoucnu výrazně změnit, důkazy z minulých bitevních výsledků nepřinesou stejnou jasnost. Místo toho můžeme tato variace (nebo možná budoucí variace) v moci jedné strany vést válčíci strany k různým závěrům o tom, jak se bude konflikt vyvíjet.⁴⁶

Zdá se například, že tato dynamika přispěla k déle první světové války v Evropě. Patová situace na západní frontě v roce 1917 znamenala, že pokud se válčíci strany dívali na záznam na bojišti, měli se shodnout na tom, že jejich vyhlídky na vítězství jsou zhruba vyrovnané. Místo toho se zdálo, že obě strany jsou optimistické ohledně své schopnosti získat vítězství, že budou pokračovat v boji. Britové a Francouzi nebyli ochotni té zimy vyjednávat částečně proto, že doufali, že vstup USA do války prolomí patovou situaci. Německo věřilo, že po ukončení bojů na východní frontě poté, co podepsalo mírovou smlouvu s Ruskem, přemístěné německé síly udělají

Obě strany věří, že jejich relativní moc, a tedy i schopnost přežít, se časemlepší.

průlom na západě. Tento vzájemný optimismus mohl být faktorem, který koncem roku 1917 a začátkem roku 1918 zbrzdil jednání.⁴⁷ V rusko-ukrajinské válce můžeme také dynamiku také fungovat. Moc Ukrajiny je silně závislá na nepřevládajícím vnějším faktoru: západní pomoci. Žádný ze zmíněných aktérů – ani Rusko, Ukrajina nebo Západ – nepředpokládal bezprecedentní úroveň západní vojenské a zpravodajské pomoci Kyjevu, ani efekt, který tato pomoc bude mít. Nikdo si není jistý, jak velká pomoc bude

za předpokladu, nebo účinek, který by mohl mít v nadcházejících měsících a letech. Řečeno z hlediska informačního problému, není jasné, jak mocná bude Ukrajina v budoucnu.

Tváří v tvář této nejistotě se zdá, že obě země dospěly k odlišným závěrům o budoucnosti Ukrajiny. Například. Výsledkem je, že navzdory měsíčním bojům se Rusko i Ukrajina zdají být ohledně budoucího průběhu války optimistické. Ukrajina je optimistická, že podpora Západu bude i nadále narůstat a že ukrajinské schopnosti se budou zlepšovat. Zdá se, že Rusko věří, že Spojené státy a jejich spojenci nakonec zakolísají ve své podpoře Ukrajiny, zvláště když náklady na válku narostou. Částečně Kreml říká, že vysoké ceny energií, podporované pokračujícím konfliktem, zatíží evropské ekonomiky a způsobí, že podpora pro pomoc Ukrajině v boji se sníží. Jak řekl bývalý prezident a současný místopředseda ruské bezpečnostní rady Dmitri Medveděv, „Amerika vždy opouští své přátele a své nejlepší [zmocněnce]. Stane se to dříve nebo později tentokrát.“⁴⁸ Jakmile bude Ukrajina nevyhnutelně připravena o své západní záchraně lano, nebude podle Moskvy schopna zvířit nad ruskou armádou.

Stručně řečeno, obě strany věří, že jejich relativní síla, a tím i schopnost přežít, se časemlepší. Ústřední postavení západní pomoci ukrajinskému válečnému úsilí,

a nejistota ohledně budoucnosti této pomoci vedla Moskvu a Kyjev k odlišným závěrům o tom, kdo z nich získá časem převahu. Konflikt tedy není čistě informační problém způsobený tím, že obě strany mají důvod k optimismu ohledně možnosti dosáhnout zisků pokračování v boji. Historicky tento druh vzájemného optimismu ztěžoval ukončení válek.⁴⁹

Pesimismus o výhodách míru

Pesimismus ohledně trvanlivosti a výhod míru může být také přispět k vleklému konfliktu. Zaměřujeme se na dva zdroje pesimismu: (1) neschopnost obou stran věrohodně se zavázat k dodržování dohod a (2) ruský názor, že západní sankce budou pokračovat i po skončení války, takže mír bude méně atraktivní, než by mohl být.

Obavy, že mír nevydrží

Pesimismus ohledně trvanlivosti míru může být pramenit ze strachu, že druhá strana nedodrží závazky, které přijala v rámci dohody o ukončení konfliktu. Nedůvěra sama o sobě nemusí bránit dohodě; válečníci si po konfliktu obecně nedůvěru ují, přesto mnoho válek končí vyjednáváním. Skutečná překážka vyjednávání se objeví, pokud se alespoň jeden z válečnických stran domnívá, že druhý (1) je odhodlaným agresorem, který by mohl v budoucnu získat relativní moc a porušit jakoukoli dohodu, jakmile se jeho pozice zlepší, nebo (2) by mohla mít výrazně odlišnou pozici preference v budoucnu. Takové obavy, známé jako věrohodné problémy se závazky, mohou vést válečnické strany k pokračování v boji, i když vědí, že vítězství je nemožné.⁵⁰

Vraťme se k příkladu z první světové války: Kromě vzájemného optimismu ohledně pokračování války udržovaly válečnické strany i přes patovou situaci věrohodné problémy se závazky. Strach z toho, že Německo po válce poroste u moci, protože integruje území získaná prostřednictvím smlouvy s Ruskem, vedl Londýn a Paříž k otázce, zda Berlín dohodu dodrží. Británie proto usoudila, že musí dosáhnout absolutní superiority nad Německem spíše než vyjednávat o konci války.⁵¹

Ve válce mezi Ruskem a Ukrajinou jistě funguje věrohodný problém se závazky. Zdá se, že ukrajinské vedení věří, že Rusko je predátorský stát, který opustí jakékoli příměří, jakmile obnoví svou armádu a znovu zaútočí. Ukrajina se také může obávat, že by mohla ztratit podporu Západu během jakéhokoli přerušení bojů způsobeného příměří nebo politickým urovnáním, což by ruské armádě umožnilo podstatně nebo rychleji se zotavit než její vlastní. Tyto obavy ovlivní otevřenost Kyjeva k jednáním bez ohledu na to, jak velké území ovládá. I kdyby Ukrajina znovu získala kontrolu nad celým svým mezinárodně uznávaným územím, tyto obavy by mohly omezit vyhlídky na ukončení války.

Nevěrný mír

Druhý věrohodný problém se závazky – možnost změny preferencí Ukrajiny – může způsobit, že Rusko bude pesimistické ohledně výhod míru. Rusko se dlouhodobě snaží zajistit, aby Ukrajina zůstala mimo NATO. Již dříve v konfliktu Ukrajina signalizovala, že by mohla přijmout neutralitu jako součást řešení.⁵² Rusko by pravděpodobně vidělo významný přínos pro mír, v němž by se Ukrajina věrohodně zavázala nevstoupit do NATO. Rusko ale málo věří, že jakýkoli ukrajinský slib neu-

byla by zachována zásada. Moskva zatím zůstává změny v ukrajinské zahraniční politice a má matný pohled na schopnost ukrajinské elity dlouhodobě plnit své sliby.

Kreml by se proto obával, že v budoucí ukrajinská vláda, která je hlouběji oddána členství v NATO, by mohla převzít moc a zrušit jakýkoli závazek neutrality učiněný v rámci urovnání.

K ruskému pesimismu ohledně výhod míru může přispívat i další faktor: vyhlídka na pokračující západní sankce po válce. Spojený

Státy a jejich spojenci uvalili na Rusko bezprecedentně přísné sankce jako trest za jeho invazi na Ukrajinu. Není však jasné, zda jsou Spojené státy a jejich partneři ochotni zúčastnit se mnohostranného vyjednávacího procesu, ve kterém by Rusku nabídl cestu k uvolnění sankcí. Tento pesimismus může být posílen prohlášeními některých amerických představitelů, že jedním z cílů Washingtonu je dlouhodobě oslabit Rusko.⁵³ Moskva má dostatek důvodů věřit, že západní sankce budou pravděpodobně pokračovat, i když se bilaterálně dohodne s Kyjevem na ukončení války.

Možnosti politiky USA k řešení překážek rozhovorů

Předchozí část shrnula tři faktory, které posilují sdílenou averzi obou stran k zahájení jednání o ukončení války: vzájemný optimismus ohledně budoucího průběhu války; pramenící nejistoty ohledně relativní moci; vzájemný pesimismus ohledně míru pramenící z věrohodných problémů se závazky; a pro Rusko nedostatek jasné cesty k uvolnění sankcí. To nejsou zdaleka jediné překážky vyjednávání. Jsou to však také

Spojené státy jsou nejspíše schopnější řešit svou vlastní politikou. V této části popisujeme možnosti zásad spolu s jejich kompromisy, které má společnost Washington k dispozici. Uznáváme, že existují politiky, které by sami bojovníci nebo jiné třetí strany, jako je Evropská unie, mohli přijmout, aby se vypořádali s těmito stejnými překážkami. Bojovníci by například mohli souhlasit s bilaterálními opatřeními, jako jsou demilitarizované zóny řešící obavy z návratu konfliktu. Spojené státy může povzbudit další státy k přijetí takové politiky. Zde se však zaměříme na možnosti, které by Spojené státy mohly zavést přímo.

Vyjasnění budoucnosti pomoci Ukrajině

Hlavním zdrojem nejistoty ohledně budoucího průběhu války je relativní nejasnost ohledně budoucnosti americké a spojenecké vojenské pomoci Ukrajině – jak dodávek zbraní, tak sdílení zpravodajských informací. Přestože schopnosti a efektivita ukrajinské armády jsou hlavními hnacími silami jejího úspěchu, vnější pomoc byla klíčovým faktorem. Například americké a spojenecké raketové systémy dlouhého doletu, vysoce přesné, vícenásobné odpaly poskytnuté Ukrajině v létě 2022 způsobily velké narušení ruské vojenské logistiky a zásobování.

Větší jasnost o budoucnosti USA a spojenců vojenská pomoc by mohla být použita ke dvěma účelům. Za prvé, pokud by byl přijat jasný, dlouhodobý plán s důvěryhodnými harmonogramy dodávek a jasnými dopady na schopnosti, mohlo by to Rusko učinit pesimističtější ohledně budoucnosti jeho vlastní kampaně. Spojené státy již v tomto směru podnikly kroky v rámci Iniciativy pro bezpečnostní pomoc Ukrajině a zřídily kom-

součástí amerického evropského velení, která se věnuje pomoci Ukrajině. Ale dodávky zbraní ne

přesto se stanou pravidelnými, ani neexistuje transparentní dlouhodobý plán. Západní pomoc je nadále kalibrovaná v reakci na ruské akce, a proto jsou budoucí schopnosti Ukrajiny nejisté. Transparentní dlouhodobé plány se silnou domácí a mezinárodní podporou by mohly minimalizovat nepředvídatelnost, i když mohou také hůře reagovat na měnící se prostředí ohrožení.⁵⁴ Za druhé, Spojené státy by se mohly rozhodnout podílet budoucí vojenskou pomoc ukrajinským závazkem k jednání. Stanovení podmínek pro pomoc Ukrajině by zůstalo primární zdroj kyjevského optimismu, který může válku prodloužit: především, že západní pomoc bude pokračovat donekonečna nebo poroste co do kvality a kvantity.

Zároveň by Spojené státy mohly také slíbit více pomoci pro poválečné období, aby se vyřešily obavy Ukrajiny ohledně trvanlivosti míru. Washington tak učinil i v jiných případech a poskytl Izraeli obrovské množství pomoci poté, co podepsal dohodu z Camp Davidu a bilaterální mírovou smlouvu s Egyptem, čímž zajistil, že schopnosti Izraele převyšují schopnosti jeho sousedů. Ačkoli se tento případ v důležitých ohledech liší od rusko-ukrajinského konfliktu, naznačuje, že Spojené státy mají způsoby, jak nastavit dlouhodobé závazky pomoci, aby ujistily blízké partnery o jejich schopnosti bránit se. Pokud tak učiní mě v tomto případě a zároveň upozorní mě na limity válečné pomoci, mohlo by to vyřešit krátkodobý optimismus Ukrajiny ohledně pokračování války a zároveň zvýšit její důvěru v životnost jakýchkoli opatření k ukončení bojů.

Spojování pomoci s ukrajinskou ochotou vyjednávat bylo v diskusích o západní politice prokletí, a to z dobrého důvodu: Ukrajina se brání proti nevyprovokovaným

---

Hlavním zdrojem nejistoty ohledně budoucího průběhu války je relativní nejasnost ohledně budoucnosti americké a spojenecké vojenské pomoci Ukrajině.

ruská agrese. Americký kalkul se však může změnit, jak budou narůstat náklady a rizika války.⁵⁵ A použít

tato americká páka může být kalibrovaná. Spojené státy by například kladly mohly pomoc vyrovnat, nikoli dramaticky snížit, pokud Ukrajina nebude vyjednávat. A znovu, rozhodnutí o vyrovnání válečné podpory čekají cíle na jednání může být učinit společně se sliby o poválečném trvalém zvyšování pomoci v dlouhodobém horizontu.

Vyjasnění budoucnosti americké pomoci Ukrajině by mohlo vytvořit zvrácené pobytky v závislosti na tom, jak je tato politika prováděna. Zavázat se ke zvýšené válečné pomoci Ukrajině s cílem snížit ruský optimismus by mohlo Ukrajince povzbudit k tomu, aby bránili jednání, obviňovali z neúspěchu Moskvu a získali větší podporu Západu. Ozámení snížení nebo vyrovnání pomoci Ukrajině s cílem snížit kyjevský optimismus ohledně války by mohlo Rusko vést k tomu, že tento krok bude považovat za signál slábnoucí americké podpory Ukrajině.

Pokud by Rusko zaujalo tento názor, mohlo by pokračovat v boji v naději, že Spojené státy se Ukrajiny úplně vzdají.

Přestože Spojené státy uznávají, že Ukrajina vede obrannou válku o přežití a Rusko agresivní válku agrárního dizement, přesto by musely pečlivě a nezaujatě sledovat události a zaměřit své úsilí na vytvoření zamýšleného účinku na kteroukoli stranu.

optimismus je považován za klíčovou překážku zahájení rozhovorů.⁵⁶

Závazky USA a spojenců k bezpečnosti Ukrajiny

Aby se Spojené státy a jejich spojenci vypořádali s problémem věrohodného závazku pro Ukrajinu, mohli by zvážit nastížení dlouhodobých závazků, které jsou připraveni přijmout pro bezpečnost Ukrajiny, pokud se Kyjev dohodne s Moskvou.

Bezpečnostní závazky mohou mít mnoho podob, od přímých slibů omezené podpory v době války až po slib vojenské intervence na obranu jiné země, pokud bude napadena. Poskytnutí takového závazku Kyjevu by mohlo ovlivnit rozhodování Ukrajiny o ukončení války: Vyřešilo by to obavy Kyjeva ohledně důvěryhodnosti slibů Moskvy, že v rámci urovnání znovu nezaútočí na Ukrajinu.⁵⁷ Bezpečnostní závazek USA – zejména závazek vojensky zasáhnout, pokud by Rusko znovu zaútočilo — odradilo by Moskvu od budoucí agrese, protože Rusko by riskovalo válku s mnohem silnější koalicí, nejen s Ukrajinou. Ukrajina by si byla více jistá svou bezpečností a měla by stabilnější prostředí, ve kterém by se mohla ekonomicky zotavit z konfliktu. Závazek USA nebo spojenců vůči Ukrajině po válce

bezpečnost by mohla učinit mír pro Kyjev atraktivnější než ten, že je necháme záviset na slovech Moskvy.

Na začátku války Kyjev navrhl, aby Spojené státy a další země poskytl Ukrajině závazek ještě tvrdší než ten, který přijal Washington vůči smluvním spojencům: výslovný slib použít vojenskou sílu, pokud bude Ukrajina znovu napadena. (Na rozdíl od všeobecného přesvědčení ani článek 5 Washingtonské smlouvy nezavazuje spojence NATO k použití síly v případě napadení jiného spojence. Každý spojenec slibuje, že v případě útoku na jiného podnikne „takovou akci, kterou považuje za nutnou“.⁵⁸) reakce v západních hlavních městech na navrhovaný závazek byla přinejlepším vlažná.⁵⁹ Britský vicepremiér Dominic Raab prohlásil: „Nebudeme . . . jednostranně replikovat závazky NATO, které se vztahují na členy NATO.“⁶⁰ Některé země však byly ochotny zavázat se pomoci Ukrajině jinými způsoby, pokud by byla znovu napadena. Jak řekl jeden francouzský představitel: „Byly by to vojenské zásoby, aby se [Ukrajina] mohla vypořádat s novým útokem nebo případně [závazky], které by nás přiměly zapojit se, pokud bude Ukrajina napadena způsobem, kdy bychom mohli posoudit, jak pomoci.“⁶¹ Tyto závazky rozvedlo červencové prohlášení Skupiny sedmi (G7) a navrhlo, aby se členové G7 zapojili do sdílení zpravodajských informací, odolnosti a dalšího opatření v rámci „životaschopného poválečného mírového urovnání“.⁶² Spojené státy a klíčoví spojenci byli připraveni zavázat se k podpoře, kterou v současnosti Ukrajině poskytují, pokud by byla znovu napadena. Tato podpora je mimořádná co do rozsahu a rozsahu a Ukrajina ji využila účinněji, než si před válkou téměř kdokoli představoval. Slíb, že znovu poskytneme tento typ podpory, však nemusí snížit důvěryhodný problém se závazky pro Ukrajinu: Jakkoli byla podpora účinná, nezabránila Rusku v pokračování.

jeho agrese. Dalo by se uvažovat o kreativních případech, které nejsou tak závazné jako americké smlouvy o vzájemné obraně, ale přesahují příslib návratu na současnou úroveň podpory v budoucích mimořádných událostech.

Ačkoli by to mohlo pomoci oslavit dohodu Kyjevu, bezpečnostní závazek USA vůči Ukrajině by mohl být pro Moskvu nechutný. Ostatně jedním z motivů ruské války bylo zabránit sblížení Ukrajiny se Západem. Tvůrci Istanbulského komuniké si představovali překonání této výzvy získáním ruského odkupu za multilaterální ujednání o zárukách bezpečnosti s Ruskem, Spojenými státy a dalšími jmenovanými jako ručitelé. Záruka by byla poskytnuta s tím, že Ukrajina zůstane neutrální a nesouvisejí s žádnou z těchto mocností.⁶³ Dokument rovněž vylučoval zahraniční vojenské nasazení a cvičení na ukrajinském území. Ačkoli by se ruské schvalování bezpečnostního závazku USA vůči Ukrajině mohlo zdát kontraintuitivní, v tomto případě by to bylo pod podmínkou trvalé neutrality Ukrajiny a přísných omezení cizí vojenské přítomnosti na jejím území.

Nabídka omezeného bezpečnostního závazku USA by mohla pro Spojené státy nést náklady a rizika. Pokud by například Spojené státy věnovaly značné prostředky na vyzbrojování Ukrajiny v době míru, měly by méně prostředků na své další priority. Navíc v případě další rusko-ukrajinské války by závazky vůči Ukrajině omezily svobodu manévrování USA při vytváření reakce. Rozsáhlejší bezpečnostní závazek by mohl v případě budoucího útoku vést k přítomnosti s Ruskem

na Ukrajině. Proto výhody spojené s bezpečnostním závazkem USA – zvýšená ochota Ukrajiny vyjednávat, možný konec války a odstrašení budoucnost

Ruská agrese – bude třeba pečlivě zvážit tyto potenciální nevýhody.

Závazky USA a spojenců k neutralitě Ukrajiny

Jak již bylo zmíněno dříve, věrohodný problém závazků pro Rusko souvisí s potenciálním ukrajinským závazkem neutrality u jiných v rámci urovnání. Vnímaní Moskvy, že jednostranný závazek Ukrajiny by nebyl důvěryhodný, může být přispět k tomu, že měřítko bude mnohem méně přitažlivé. Jako součást Istanbulského komuniké by Rusko přijalo mezinárodně-právní závazek k neutralitě Ukrajiny od Spojených států a několika spojenců v NATO, navíc k vlastnímu závazku Ukrajiny k neutralitě. Závazek USA a spojenců k neutralitě Ukrajiny by vytvořil další velkou překážku – změnu západní politiky nebo dokonce zákona v závislosti na povaze závazku – pro budoucí vstup Ukrajiny do NATO. Takový slib by mohl zmnit věrohodný problém se závazky pro Rusko.

Doposud si Spojené státy udržely svou předválečnou politiku o budoucnosti Ukrajiny s NATO: rétorická podpora kyjevských aspirací na členství a odmítnutí zapojit se do jednání, která by jakýmkoliv způsobem podkopala politiku otevřených dveří NATO – zásadu, že Aliance zváží jakoukoli žádost kvalifikovaných států v regionu – a související postoj, že žádný jiný stát nemá v tomto procesu slovo. Jak bylo uvedeno v komuniké z madridského summitu NATO z července 2022: „Plně podporujeme vrozená práva Ukrajiny. . . aby si zvolila vlastní bezpečnostní opatření.“⁶⁴ Samotná Ukrajina se vrátila ke zdůraznění svého cíle vstupu do NATO poté, co naznačila, že by mohla být ochotna přijmout neutralitu dříve ve válce.⁶⁵ Prezident Zelenskij

dokonce po Putinově oznámení o anexi v září posunul při ihlášku jeho země do NATO na „urychlenou“ dráhu, ačkoli význam tohoto kroku není jasný.⁶⁶

Stejně jako bylo ruské přijetí amerických nebo spojeneckých bezpečnostních závazků spojeno se závazkem neutrality v Istanbulsém komuniké, Ukrajina by pravděpodobně potřebovala bezpečnostní závazky, aby byla neutralita chutná. Sám o sobě by multilaterální závazek k neutralitě Ukrajiny byl v Kyjevě vnímán jako čisté negativum pro bezpečnost země: vyhlídky na členství v NATO by byla mimo stůl, místo toho by nic nebylo poskytnuto. Politicky by každá vláda v Kyjevě potřebovala něco, co by mohla veřejnosti ukázat jako náhradu za „ztrátu“ možnosti vstoupit do Aliance.

Stejně jako u amerického bezpečnostního závazku závazek neutrality Ukrajiny by znamenala kompromisy pro Spojené státy. Na jedné straně by to mohlo pomoci ke konci války a vyřešit dlouhodobý zdroj napětí mezi NATO a Ruskem. Ale na druhou stranu by to bylo nesmírně politicky těžké doma, se spojenci a s Ukrajinou. Nezávislé, suverénní rozhodnutí Kyjeva formalizovat svou neutralitu by skutečně bylo nezbytným předpokladem pro to, aby Washington uvažoval o poskytnutí závazku k tomuto statutu. A dokonce i tehdy by někteří spojenci USA mohli odolat jakémukoli náznaku změny v politice otevřených dveří NATO, zejména té, která byla učiněna pod ruským tlakem. Kromě toho by kombinovaný závazek k bezpečnosti a neutralitě Ukrajiny byl pro Spojené státy novým konstruktem; tradičně byly pevné bezpečnostní závazky vydávány pouze spojencům.

Udržet Ukrajinu bezpečnější bez narušení její neutrality by bylo obtížné.

Stanovení podmínek pro zmírnění sankcí

Jak již bylo řečeno, součástí ruského pesimismu ohledně míru by mohlo být přesvědčení, že mezinárodní sankce zůstanou v platnosti, i když vyjedná ukončení války na Ukrajině. Nabízení cesty k částečnému uvolnění sankcí je proto jedním z kroků, které by mohly zvýšit pravděpodobnost jednání.⁶⁷ Spojené státy, Evropská unie a další partneři uvalili na Rusko bezprecedentní sankce, včetně zmrazení více než 300 miliard dolarů v ruské centrální bance, aktiv a zavedení kontrol vývozu, které vážně omezí budoucí růst země. Doposud byly americké sankce z velké části koncipovány jako trest za činy Ruska, nikoli jako nástroj k ovlivnění chování Ruska a jeho přednesení na stůl. Jak zdůraznil Daniel Drezner, Spojené státy a jejich partneři se nevyjádřili výslovně k tomu, „co můžeme Rusko udělat pro zrušení sankcí“. „Nedostatek jasnosti podkopává donucovací vyjednávání, protože cílový aktér věří, že sankce zůstanou v platnosti bez ohledu na to, co udělají.“⁶⁸ Přislíbení uvolnění sankcí přispělo k ochotě Íránu jednat o svém jaderném programu a uzavřít Společný komplexní plán of Action v roce 2015 a na dohodu Libye o zřeknutí se zbraní hromadného ničení v roce 2003.⁶⁹ Ačkoli to nejsou dokonalé analogie, tyto zkušenosti naznačují, že je věrohodné použít přislíbení uvolnění sankcí jako součástí balíčku politik k ovlivnění propočtů souperů.

Někteří by mohli tvrdit, že slibují úlevu od sankcí by odměnila ruskou agresi a vyslala signál Číně a dalším americkým protivníkům, že mohou dosáhnout zisků použitím síly. Tento argument však ignoruje strmu cenu, kterou Rusko již za tuto válku zaplatilo: poškodit jeho ekonomiku, pošpinit jeho mezinárodní pověst.

oslabila svou armádu, podnítila evropské snahy zastavit dovoz ruských uhlodivů, podnítila další rozšíření NATO o Finsko a Švédsko a vyprovokovala evropské spojence ke zvýšení výdajů na obranu. Některé z těchto nákladů mohou být pro Rusko přechodné, ale jiné – jako je rozšíření NATO, evropské snahy o snížení energetické závislosti a ekonomické škody – se zdají být trvalými posuny.⁷⁰ Vzhledem k těmto významným nákladům války pro Rusko je méně pravděpodobné, že ostatní státy budou na současný konflikt pohlížet jako na jasný důkaz, že agrese se vyplácí, i když některé sankce budou nakonec zmírněny v rámci dohody o ukončení války. Navíc úleva od sankcí bude pravděpodobně nanejvýš částečná; některá opatření, jako jsou mnohem přísnější kontroly vývozu, mají být trvalá.

Existují však i další rizika, která je třeba zvážit.

Spojené státy vynaložily značné úsilí na vybudování a udržení celosvětové koalice k sankcím proti Rusku.

Pravděpodobně by se Spojené státy snažily získat podporu od členů této koalice, než signalizují možnost uvolnění sankcí Rusku, ale nemusí být možné přimět všechny členy, aby souhlasili, což by mohlo omezit množství úlev, které by Spojené státy mohly nabídnout. I kdyžby koaliční členové byli jednotní na

plán na zmírnění sankcí, riziko by přetrvávalo: Když členové koalice začnou uvolňovat sankce v rámci vyjednávacího procesu, některé státy by se mohly zdráhat je zavést zpět, pokud se ukrajinsko-ruská jednání nebo dohody zhroutí. Koalice nemusí být tak silná jako nyní, pokud bude později potřeba znovu zavést sankce. Američtí vůdci navíc mohou zaplatit politické náklady na domácí m trhu a se spojenci, kteří jsou proti jakémukoli uvolnění sankcí.

Závěr

Debata ve Washingtonu a dalších západních hlavních městech o budoucnosti rusko-ukrajinské války upřesňuje otázku územní kontroly. Jestliže hlasy argumentují pro použití zvýšené vojenské pomoci k usnadnění opětovného dobytí celého území země ukrajinskou armádou.⁷¹ Jejich odporci naléhají na Spojené státy, aby jako cíl přijaly linii kontroly z doby před únorem 2022, přičemž uvádějí rizika eskalace nátlaku. dále.⁷² Ministr zahraničí Antony Blinken prohlásil, že cílem politiky USA je umožnit Ukrajině „vzít si zpět území, které jí bylo zabráno od 24. února“.⁷³

Naše analýza naznačuje, že tato debata je příliš úzce zaměřena na jeden rozměr válečné trajektorie. Kontrola území, ačkoli je pro Ukrajinu nesmírně důležitá, není pro Spojené státy nejdůležitějším rozměrem válečné budoucnosti. Dospěli jsme k závěru, že kromě odvrácení možné eskalace k válce mezi Ruskem a NATO nebo ruskému jadernému použití je pro Spojené státy vyšší prioritou vyhnout se dlouhé válce, než umožnit výrazně větší ukrajinskou územní kontrolu. Navíc americká schopnost mikromanžovat tam, kde je čára nakonec nakreslena, je velmi omezená, protože americká armáda není příliš zapojena do bojů. Umožnění ukrajinské územní kontroly také není zdaleka jediným nástrojem, který mají Spojené státy k dispozici, jak ovlivnit trajektorii války. Zdůraznili jsme několik dalších nástrojů – potenciálně účinnějších – které může Washington použít k nasměrování války směrem k trajektorii, která lépe podporuje zájmy USA. Zatímco Spojené státy nemohou určovat územní výsledek války přímo, budou mít přímou kontrolu nad těmito politikami.

Prezident Biden řekl, že tato válka skončí v k jednání mu stolu.⁷⁴ Administrativa však dosud ne učinila žádné kroky, které by strany přiměly k rozhovorům. Ačkoli není zdaleka jisté, že změna politiky USA může vyvolat jednání, přijetí jedné nebo více politik popsaných v této perspektivě by mohlo rozhovory zvýšit pravděpodobnosti. Identifikujeme důvody, proč mohou mít Rusko a Ukrajina vzájemný optimismus ohledně války a pesimismus ohledně míru. Literatura o ukončení války naznačuje, že takové vnímání může vést k vleklému konfliktu. Zdůrazňujeme proto možnosti, které mají Spojené státy, jak posunout tuto dynamiku: vyjasnění svých plánů na budoucí podporu Ukrajině, přijetí závazků k bezpečnosti Ukrajiny, vydání ujištění ohledně neutrality země a stanovení podmínek pro uvolnění sankcí pro Rusko.

Dramatický posun v politice USA přes noc je politicky nemožný – jak na domácí půdě, tak se spojenci – avšak děm přichází by byl nemoudrý. Ale rozvoj těchto nástrojů nyní a jejich socializace s Ukrajinou a se spojenci USA by mohla pomoci urychlit přijatelné zahájení procesu, který by mohl tuto válku dovést k vyjednanému konci v časovém rámci, který by posloužil zájmům USA. Alternativou je a dlouhá válka, která představuje velké výzvy pro Spojené státy, Ukrajinu a zbytek světa.

Poznámky

¹ Viz například klad Rose, „Co Nixon's Endgame Reveal About Putin's“; Cohen a Gentile, „Přichází pro opatrný optimismus na Ukrajině“; Cohen a Gentile, „Proč je Putinův jaderný gambit obrovskou chybou“.

² Viz například klad Joshi, „Tři scénáře toho, jak by mohla dopadnout válka na Ukrajině“; „Zkoumání možných výsledků ruské invaze: Sbírka zahraničních věcí.“

³ „Rusko útočí na Ukrajinu, když Putin varuje země, které zasahují, budou čelit, důsledků, které jste nikdy neviděli.“

⁴ Cameron, „Zde je „Výstraha před vysokým bojem“ pro ruskou jadernou energii Silové prostředky.“

⁵ „Factbox: Vyhrůžoval Putin použití jaderných zbraní?“

⁶ Cooper, Barnes a Schmitt, „Diskutovali ruští vojenská vůdci Použití jaderných zbraní, říká američtí představitelé.“

⁷ Cohen a Gentile, „Proč je Putinův jaderný gambit obrovskou chybou“.

⁸ Charap et al., Ruská velká strategie: rétorika a realita, kapitola 5; Charap a Colton, všichni prohrají: Ukrajinská krize a zničení soutěže o postsovětskou Eurasii.

⁹ Kholodilin a Netšunajev, „Krym a trest: Dopad sankcí na ruskou a evropskou ekonomiku“; Mezinárodní měnový fond, „Průzkum MMF: Levnější ropa a sankce ovlivňují ruský růstový výhled“.

¹⁰ Pro podrobnou diskusi o této obecné logice viz Fearon, „Signalizace Zájmy zahraniční politiky: svazování rukou versus náklady na potopení.“

¹¹ Ukrajinské síly jsou však rozptýleny a cílové prostředí tak není pro použití NSNW nijak zvlášť bohaté.

¹² Kokoshin et al., Voprosy eskalatsii i deeskalatsii krizisnykh situatsii, vooruzhennykh konfliktov i vojn, s. 60–65.

¹³ Kofman a Fink, „Řízení eskalace a jaderná zaměstnanost v ruské vojenské strategii“; Reach et al., Soupeření s Ruskem vojensky: Důsledky konvenčních a jaderných konfliktů.

¹⁴ Sonne a Hudson: „USA poslaly Rusku soukromé varování před použitím jaderné zbraně.“

¹⁵ Siebold a Stewart, „Ruský jaderný útok pravděpodobně vyvolá fyzickou odezvu, říká představitel NATO.“

¹⁶ Shapiro, „Jsme na cestě k jaderné válce“.

¹⁷ Harris a kol., „Cesta k válce: USA se snaží přesvědčit spojence a Zelenského, o riziku invaze.“

¹⁸ Frederick a kol., Pathways to Russian Escalation Against NATO from the Ukraine War.

¹⁹ Reiter: „Nepropadejte panice kvůli Putinovi: Proč mají sklony i zoufalí vůdci abychom se vyhnuli katastrofě.“

20 Fazal, „Návrat dobytí? Proč budoucnost globální hořádu závisí na Ukrajině“; Frederick, „Ukrajina a smrt územní celistvosti“.

21 Demirjian, "Milley se snaží objasnit svůj případ pro vyjednané ukončení války na Ukrajině."

22 Blattman, „Tvrdá pravda o dlouhých válkách: Proč konflikt na Ukrajině tak brzy neskončí“.

23 Copp, "Nedostatek zbraní by mohl znamenat tvrdé výzvy pro spojence Ukrajiny."

24 Stein a Stern, "Rusko ničí ukrajinskou ekonomiku, zvyšuje náklady pro USA a spojence."

25 Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj poznamenává, že se zpomaloval již před válkou, ale tvrdí, že šok v cenách energií tento trend ještě zhoršil. Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, OECD Economic Outlook.

26 „Rusko použije vá energii jako zbraň“.

27 Wong a Swanson, „Jak ruská válka na Ukrajině zhoršuje globální hladomor“. Ceny potravin rostly už před válkou kvůli pandemii COVID-19 a dopadům změny klimatu.

Mezinárodní měnový fond hodnotí, že válka tyto trendy ještě zhoršila, ale nekvantifikuje účinek. Georgieva, Sosa a Rother, "Globální potravinová krize vyžaduje podporu pro lidi, otevřený obchod, větší místní sklizně."

28 Výše uvedené důsledky dlouhé války narůstají, čím intenzivnější válka je. Dlouhý konflikt s nízkou intenzitou by tyto důsledky výrazně – ale ne úplně – zmírnil. Jeho torické, roky trvající konflikty se dramaticky lišily v intenzitě. Například iránsko-irácká válka v 80. letech trvala téměř osm let a způsobila asi půl milionu obětí v bojích. Konflikt v Západní Saharě, kde Fronta Polisario bojovala proti Maroku, je mnohem delší (47 let), ale mnohem méně smrtelný. Na samotné Ukrajině násilí, které přetrvávalo od února 2015 do února 2022 na Donbasu, bledne ve srovnání s tím, co vidíme dnes. Je těžké předvídat, kam by mohla připadná dlouhá válka na Ukrajině spadnout v takovém spektru.

Na jedné straně by omezené zásoby munice a obtížná mobilizace personálu na obou stranách mohly nakonec snížit intenzitu konfliktu. Na druhou stranu, pokud Ukrajina i Rusko – a jejich příslušní mezinárodní partneři – zůstanou odhodláni, je to možné

intenzita války zůstane zhruba na současné úrovni po měsíce – možná i roky.

29 Reiter, Jak končí války, s. 3–4.

30 Zagorodnyuk, „Ukrajinská cesta k vítězství“.

31 Lutsevych, "Ústup Ruska z Chersonu přivádí Ukrajinu o krok blíže ke vítězství."

32 Například klad Saddám Husajn zůstal u moci po prohře Iráku v válce v Perském zálivu. Týdny, Diktátor i ve válce a míru, s. 17–18.

33 Cochran, "Bude Putinova válka na Ukrajině pokračovat bez něj?"

34 Fortna, „Útržky papíru? Dohody a trvalost míru."

35 Fortna, „Útržky papíru? Dohody a trvalost míru."

36 Kreutz, „Jak a kdy skončí ozbrojené konflikty: Přehled datového souboru o ukončení konfliktů UCDP“; Fazal, „Zánik mírových smluv v mezistátní válce“; Fortna, „Útržky papíru? Dohody a trvalost míru."

37 Rustamova, „Ukrajinský 10bodový plán“. Pro více kontextu na návrh, viz Charap, „Nejlepší šance Ukrajiny pro mír: Jak může neutralita přinést bezpečnost – a uspokojit Rusko i Západ“.

38 Konflikt by také mohl pokračovat donekonečna a bez dohody postupně spadnout na nízkou míru násilí.

39 Kreutz, „Jak a kdy skončí ozbrojené konflikty: Přehled datového souboru o ukončení konfliktů UCDP“; Fazal, „Zánik mírových smluv v mezistátní válce“; Fortna, „Útržky papíru? Dohody a trvalost míru."

40 Viz Charap, Shapiro a Demus, Rethinking the Regional Order for Postsovětská Evropa a Eurasie.

41 Bílý dům, Národní bezpečnostní strategie.

42 Pro diskusi o domácí politické dynamice a trvání války viz Goemans, War and Punishment: The Causes of War Termination and the First World War; Týdny, Diktátor i ve válce a míru.

43 Blainey, Příčiny války; Reiter, Jak končí války; Van Evera, Příčiny války: Struktury moci a kořeny mezinárodního konfliktu.

44 Blainey, Př í Činy války; Reiter, Jak končí války. Pro diskuzi o problémech s informacemi jako př í čině války viz Fearon, „Rationalist Explanations for War“.

45 Na myšlence, že e informační problém se mů ž e během války změnit, viz Shirkey, „Nejistota a trvání války“.

46 Kirshner, pí ší cí o př edválečných hodnocení ch, poznamenává, že e zejména v tvář í v tvář nejistotě mohou mít státy rů zné interpretace dostupných informací a rů zné př edpovědi o tom, jak bude válka probí hat. Kirshner, "Racionalistická vysvětlení války?"

47 Reiter, Jak končí války, s. 167–168, 173.

48 Medveděv, „Nu vot i nachalos“ . . .“

49 Př í padný dopad její mobilizace v zář í 2022 je další m zdrojem ruského optimismu ohledně budoucí vojenské výkonnosti. Tímto faktorem se zde nezabýváme, protože e nejde o faktor, který lze př í mo ovlivnit politikou USA.

50 Reiter, Jak končí války.

51 Reiter, Jak končí války, s. 166–174.

52 „Zprávy z 15. bř ezna 2022 Rusko-Ukrajina.“

53 Sanger, Erlanger a Schmitt: „Jak to skončí? Vznikají trhliny nad tím, co př edstavuje ví tězství na Ukrajině; Analýza zpráv.“

54 Aby byly takové plány dů věryhodné pro obě strany, vyž adovalo by to kongres konečnou podporu, kterou mů ž e být obtí ž né dosáhnout.

55 Taková politika by nebyla bez precedentu: Spojené státy během války v minulosti tlačily na bezpečnostní partnery a dokonce i na spojence. Spojené státy např í klad ekonomicky vyhrž ovaly Británii, Francii a Izraeli, aby je př esvědčily, aby ukončily svou invazi do Egypta v roce 1956 během Suezské krize. Pressman, Warring Friends: Alliance Restraint in International Politics.

56 Náš argument zde čerpá z Crawfordovy obecné logiky klíčového zastrašování, která odrazuje dva státy od vzájemného útoku. Tento typ odstrašování zahrnuje závazek př íjí t na pomoc kterémukoli státu, který není agresorem, č í mž se zvyšují náklady na agresi kterékoli strany. Crawford, Pivotal Deterrence: Third-Party Statecraft and the Pursuit of Mír.

57 Historicky se ukázalo, že e záruky tř etích stran tohoto druhu zvyšují pravděpodobnost vyjednaných výsledků v občanských válkách, ačkoli dů kazy o jejich dopadu na mezistátní války jsou omezené. Walter, Zavázat se k míru.

58 Severoatlantická smlouva, článek 5.

59 Bertrand, „USA a jejich spojenci zvaží ují bezpečnostní záruky pro Ukrajinu, ale je nepravděpodobné, že e Kyjevu dají, co chce“; Malsin, Wise a Pancevski, „Ukrajinský návrh na bezpečnostní záruku ve stylu NATO př íjatý se skepsí“.

60 Riley-Smith, „Bezpečnost ve stylu NATO pro Ukrajinu není na stole. Mírové rozhovory, ř íká Dominic Raab.“

61 "USA, Británie a Kanada slibují dělostřelectvo pro Ukrajinu."

62 „G7 Německo 2022: Prohlášení G7 o podpoře Ukrajiny.“ Zář íjový návrh, který př ípravila Zelenského administrativa a bývalý generální tajemník NATO Anders Fogh Rasmussen, byl v podstatě podobný. Rasmussen a Yermak, Kyjevská bezpečnostní dohoda: mezinárodní záruky bezpečnosti pro Ukrajinu: doporučení. G7 se skládá z Kanady, Francie, Německa, Itálie, Japonska, Spojeného království a Spojených států amerických a také z institucí Evropské unie.

63 Rustamova, „Ukrajinský 10bodový plán“; Charap, „Nejlepší šance Ukrajiny pro mír: Jak mů ž e neutralita př ínést bezpečnost – a uspokojit Rusko i Západ“.

64 Deklarace NATO, Madridského summitu.

65 Yermak, „Moje země, Ukrajina, má návrh pro Západ – a mohl by učinit celý svět bezpečnějším“.

66 Khurshudyan a Rauhala, „Zelensky prosazuje ‚zrychlenou‘ ž ádost o členství Ukrajiny v NATO.“

67 Př í padně by Spojené státy mohly pohrozit další mi sankcemi, pokud Rusko nevyjednává o zvýšení odhadu Moskvy ohledně nákladů válka v prů běhu č asu.

68 Drezner, "Jaký je plán na sankcionování Ruska?"

69 Maloney, „Sankce a íránská jaderná dohoda: Stř íbrná kulka nebo tupý př edmět?"; Jentleson a Whytock: „Kdo ‚vyhraje‘ Libyi? Debata o síle a diplomacii a její dů sledky pro teorii a politiku“; Khalid: "Jak se rusko-ukrajinská válka vleče, jaký je konec sankcí?"

70 O dlouhodobých ekonomických dů sledcích války viz Sonin, „Ruská cesta k ekonomickému krachu: Dlouhodobé náklady ukrajinské války budou ohromující“.

71 Hodges: „Joe, myslím, že e Ukrajina bude pokračovat s nebo bez souhlasu WH. . .“

⁷² Kupchan, „Je čas př ívést Rusko a Ukrajinu k jednací mu stolu“; Fix a Kimmage, „Na Krymu pomalu: Proč by Ukrajina neměla spěchat, aby znovu dobyla poloostrov“.

⁷³ Mauldin, „Cí l USA na Ukrajině: Drive Russ Back to Pre Invasion Lines, ř í ká Blinken.“

⁷⁴ Biden, „Prezident Biden: Co Amerika udělá a neudělá na Ukrajinu.“

Reference

Bertrand, Nataša, „USA a jejich spojenci zvaž ují bezpečnostní záruky pro Ukrajinu, ale je nepravděpodobné, že e Kyjevu dají , co chce“, CNN, 1. dubna 2022.

Biden, Joe, „Prezident Biden: Co Amerika udělá a neudělá na Ukrajině“, New York Times, 31. května 2022.

Blainey, Geoffrey, The Causes of War, Free Press, 1973.

Blattman, Christopher, „Tvrdá pravda o dlouhých válkách: Proč konflikt na Ukrajině nikdy neskončí“, Foreign Affairs, 9. listopadu 2022.

Cameron, James J., Zde je to, co znamená „výstraha v boji“ pro ruské jaderné sí ly,“ Washington Post, 28. února 2022.

Charap, Samuel, „Nejlepší šance Ukrajiny pro mí r: Jak mů že e neutralita př ínést bezpečnost – a uspokojit Rusko i Západ“, Foreign Affairs, 1. června 2022.

Charap, Samuel a Timothy J. Colton, Všichni prohrají : Ukrajinská krize a zničí ují cí soutěž o postsovětskou Eurasii, Routledge, 2018.

Charap, Samuel, Dara Massicot, Miranda Priebe, Alyssa Demus, Clint Reach, Mark Stalczyński, Eugeniu Han a Lynn E. Davis, ruská velká strategie: rétorika a realita, RAND Corporation, RR-4238-A, 2021. Od prosince 7, 2022: https://www.rand.org/pubs/research_reports/RR4238.html

Charap, Samuel, Jeremy Shapiro a Alyssa Demus, Rethinking the Regional Order for Post-Sovět Europe and Eurasia, RAND Corporation, PE-297-CC/ SFDFA, 2018. Od 5. ledna 2023: <https://www.rand.org/pubs/perspectives/PE297.html>

Cochran, Shawn: "Bude Putinova válka na Ukrajině pokračovat bez něj?" War on the Rocks, 10. ř í jna 2022.

Cohen, Raphael S. a Gian Gentile, „Př í pad pro opatrný optimismus na Ukrajině“, Foreign Policy, 9. srpna 2022.

Cohen, Raphael S. a Gian Gentile, „Proč je Putinů v jaderný gambit obrovskou chybou“, Foreign Policy, 19. ř í jna 2022.

Cooper, Helene, Julian E. Barnes a Eric Schmitt, „Ruští vojenští vů dci diskutovali o použ ítí jaderných zbraní , ř í kají př edstavitelé USA“, New York Times, 2. listopadu 2022.

Copp, Tara, „Nedostatek zbraní by mohl znamenat tvrdé výzvy pro spojení Ukrajiny“, AP News, 22. ř í jna 2022.

Crawford, Timothy W., Pivotal Deterrence: Third-Party Statecraft and the Pursuit of Peace, Cornell University Press, 2003.

Demirjian, Karoun, „Milley se snaž í objasnit svů j př í pad pro vyjednané ukončení války na Ukrajině“, Washington Post, 16. listopadu 2022.

Drezner, Daniel W., "Jaký je plán na sankcionování Ruska?" Washington Post, 1. bř ezna 2022.

„Zkoumání mož ných výsledků ruské invaze: Sbírka zahraniční ch věcí“, Foreign Affairs, 20. dubna 2022.

"Factbox: Vyhrož oval Putin použ ítí m jaderných zbraní ?" Reuters, 27. ř í jna 2022.

Fazal, Tanisha M., „Záník mí rových smluv v mezistátní válce“, Mezinárodní organizace, sv. 67, č. 4, 2013.

Fazal, Tanisha M., „Návrat dobytí ? Proč budoucnost globální ho ř ádu závisí na Ukrajině,“ Foreign Affairs, květen/č erven 2022.

Fearon, James D., "Rationalist Explanations for War," International Organization, Vol. 49, č. 3, 1995.

Fearon, James D., „Signaling Foreign Policy Interests: Svazování rukou versus náklady na potopení“, Journal of Conflict Resolution, Vol. 41, č. 1, 1. února 1997.

Fix, Liana a Michael Kimmage, „Pomalů na Krymu: Proč by Ukrajina neměla spěchat, aby znovu dobyla poloostrov“, Foreign Affairs, 7. prosince 2022.

Fortna, Virginia Page, „Zbytky papí ru? Dohody a trvalost mí ru,“ International Organization, Vol. 57, č. 2, 2003.

Frederick, Bryan, „Ukrajina a smrt územní celistvosti“, Národní zájem, 5. bř ezna 2014.

Frederick, Bryan, Samuel Charap, Scott Boston, Stephen J. Flanagan, Michael J. Mazarr, Jennifer DP Moroney a Karl P. Mueller, Pathways to Russian Escalation Against NATO from the Ukraine War, RAND Corporation, PE-A1971-1, července 2022. Od 4. října 2022: <https://www.rand.org/pubs/perspectives/PEA1971-1.html>

„G7 Německo 2022: Prohlášení G7 o podpoře Ukrajiny“, Evropská rada, 27. června 2022.

Georgieva, Kristalina, Sebastián Sosa a Björn Rother, „Globální potravinová krize vyžaduje podporu pro lidi, otevřený obchod, větší místní sklizeň“, Mezinárodní měnový fond, příspěvek na blogu, 30. září 2022.

Goemans, Hein E., War and Punishment: The Causes of War Termination and the First World War, Princeton University Press, 2000.

Harris, Shane, Karen DeYoung, Isabelle Khurshudyan, Ashley Parker a Liz Sly, „Cesta k válce: USA se snaží přivesdit spojence a Zelenského o riziku invaze“, Washington Post, 16. srpna 2022.

Hodges, Ben, „Joe, myslím, že Ukrajina bude pokračovat se souhlasem WH nebo bez něj. . . .“ příspěvek na Twitteru, 12. prosince 2022. Od 5. ledna 2022: https://twitter.com/general_ben/status/1602413976859848704?s=20&t=12c9cQ-6KXrycA2OlzHiBg

Mezinárodní měnový fond, „Průzkum MMF: Levnější ropa a sankce ovlivňují výhled ruskou Ruska“, 13. srpna 2015.

Jentleson, Bruce W. a Christopher A. Whytock, „Kdo ‚vyhrál‘ Libyí? Debata o síle a diplomacii a její důsledky pro teorii a politiku,“ International Security, sv. 30, č. 3, 2006.

Joshi, Shashank, „Tři scénáře, jak by mohla válka na Ukrajině dopadnout“, The Economist, 14. listopadu 2022.

Khalid, Asma, "Jak se rusko-ukrajinská válka vleče, jaký je konec sankcí?" NPR, 26. dubna 2022.

Kholodilin, Konstantin A. a Aleksei Netšunajev, „Krym a trest: Dopad sankcí na ruskou a evropskou ekonomiku“, Německý institut pro ekonomický výzkum, diskusní příspěvek DIW, č. 1569, 2016.

Khurshudyan, Isabelle a Emily Rauhal, „Zelensky tlačí ‚zrychlenou‘ žádost o členství Ukrajiny v NATO“, Washington Post, 30. září 2022.

Kirshner, Jonathan, "Racionalistická vysvětlení války?" Bezpečnostní studie, sv. 10, č. 1, podzim 2000.

Kofman, Michael a Anya Loukianova Finková, „Řazení eskalace a jaderná zaměstnanost v ruské vojenské strategii“, Válka ve skalách, 18. září 2022.

Kokoshin, AA, Yu. N. Baluevskii, VI Esin a AV Shlyakhturov, Voprosy eskalatsii a deeskalatsii krizisnykh situatsii, vooruzhennykh konfliktov ve voin, LENAND, 2021.

Kreutz, Joakim, „How and When Armed Conflicts End: Introducing the UCDP Conflict Termination Dataset“, Journal of Peace Research, Vol. 47, č. 2, března 2010.

Kupchan, Charles A., „Je čas přivést Rusko a Ukrajinu k jednacímu stolu“, New York Times, 2. listopadu 2022.

Lutsevych, Orysia, „Ruský ústup z Chersonu přivádí Ukrajinu o krok blíže ke k vítězství“, New York Times, 9. listopadu 2022.

Maloney, Suzanne, Sankce a íránská jaderná dohoda: Střídá kulka nebo tupý předmět? Social Research, Vol. 82, č. 4, 2015.

Malsin, Jared, Lindsay Wise a Bojan Pancevski, „Ukrajinský návrh na bezpečnostní záruku ve stylu NATO vítán se skepsí“, Wall Street Journal, 30. března 2022.

„Zprávy z 15. března 2022 Rusko-Ukrajina“, CNN, 16. března 2022.

Mauldin, William, „Cíl USA na Ukrajině: Přivést Rusy zpět k liniím před invazí, říká Blinken“, Wall Street Journal, 6. prosince 2022.

Medvedev, Dmitrij „Nu vot i nachalos“. . . .“ příspěvek na sociální síti Telegram, 18. listopadu 2022. K 22. prosinci 2022: https://t.me/medvedev_telegram/213

NATO – viz Organizace Severoatlantické smlouvy.

Severoatlantická smlouva, podepsaná ve Washingtonu, DC, 4. dubna 1949 (Washingtonská smlouva).

Organizace Severoatlantické smlouvy, deklarace z Madridského summitu, 29. června 2022.

Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, OECD Economic Outlook, Vol. 2022, č. 2, předběžná verze, OECD Publishing, č. 112, listopad 2022.

Pressman, Jeremy, Warring Friends: Alliance Restraint in International Politics, Cornell University Press, 2008.

Rasmussen, Anders Fogh a Andrii Yermak, Kyiv Security Compact: International Security Guarantees for Ukraine: Recommendations, 13. září 2022.

Reich, Clint, Edward Geist, Abby Doll a Joe Cheravitch, vojenský soutěžící s Ruskem: Důsledky konvenčních a jaderných konfliktů, RAND Corporation, PE-330-A, červen 2021. Od 20. listopadu 2022: <https://www.rand.org/pubs/perspectives/PE330.html>

Reiter, Dan, How Wars End, Princeton University Press, 2009.

Reiter, Dan, „Nepropadejte panice kvůli Putinovi: Proč i zoufalí vůdci mají tendenci vyhýbat se katastrofě“, *Foreign Affairs*, 7. listopadu 2022.

Riley-Smith, Ben, „Bezpečnost ve stylu NATO pro Ukrajinu není na stole pro mírová jednání“, říká Dominic Raab,“ *The Telegraph*, 30. března 2022.

Rose, Gideon, „Co Nixonův v konec odhaluje o Putinovi“, *Foreign Affairs*, 14. října 2022.

„Rusko útočí na Ukrajinu, když Putin varuje země, které zasahují, budou čelit důsledkům, které jste nikdy neviděli,“ *PBS News Hour*, 24. února 2022.

„Rusko využít svou energii jako zbraň,“ *The Economist*, 22. listopadu 2022.

Rustamová, Farida, „Ukrajinský 10bodový plán“, *Faridaily*, 2022.

Sanger, David, Steven Erlanger a Eric Schmitt: „Jak to skončí? Objevují se trhliny nad tím, co představuje vítězství na Ukrajině;“ *News Analysis*,“ *New York Times*, 26. května 2022.

Shapiro, Jeremy, „Jsme na cestě k jaderné válce“, *War on the Rocks*, 12. října 2022.

Shirkey, Zachary C., „Uncertainty and War Duration,“ *International Studies Review*, Vol. 18, č. 2, 2016.

Siebold, Sabine a Phil Stewart: „Pravděpodobně dojde k ruskému jadernému útoku Vyprovokujte ‚fyzickou reakci‘,“ říká představitel NATO,“ *Reuters*, 12. října 2022.

Sonin, Konstantin, „Ruská cesta k ekonomickému krachu: Dlouhodobé náklady ukrajinské války budou ohromující“, *Foreign Affairs*, 15. listopadu 2022.

Sonne, Paul a John Hudson, „USA poslaly Rusku soukromé varování před použitím jaderné zbraně“, *Washington Post*, 22. září 2022.

Stein, Jeff a David L. Stern, „Rusko ničí ukrajinskou ekonomiku, zvyšuje náklady pro USA a spojení“, *Washington Post*, 15. prosince 2022.

„USA, Británie a Kanada slibují dělostřelectvo pro Ukrajinu,“ *Reuters*, 19. dubna 2022.

Van Evera, Stephen, *Causes of War: Structures of Power and the Roots of International Conflict*, Cornell University Press, 1999.

Walter, Barbara F., *Committing to Peace*, Princeton University Press, 2002.

Weeks, Jessica LP, *Dictators at War and Peace*, Cornell University Press, 2014.

Bílý dům, *Národní bezpečnostní strategie*, říjen 2022.

Wong, Edward a Ana Swanson, „Jak ruská válka na Ukrajině zhoršuje globální hladovění“, *New York Times*, 2. ledna 2023.

Yermak, Andriy, „Moje země, Ukrajina, má návrh pro Západ – a mohl by učinit celý svět bezpečnějším“, *The Guardian*, 11. srpna 2022.

Zagorodnyuk, Andriy, „Ukrajinská cesta k vítězství“, zahraniční věci, 12. října 2022.

O autorech

Samuel Charap je vedoucí politolog ve společnosti RAND Corporation. Mezi jeho výzkumné zájmy patří zahraniční politika Ruska a bývalých sovětských států; evropská a euroasijská regionální bezpečnost; a americko-ruské odstrašení, strategická stabilita a kontrola zbrojení.

Miranda Priebe je ředitelkou Centra pro analýzu velké strategie USA a vedoucí politologkou v RAND Corporation. Její práce ve společnosti RAND se zaměřila na velkou strategii, budoucnost mezinárodního řádu, účinky předsunuté přítomnosti USA, vojenskou doktrínu, historii vojenské politiky USA, distribuované letecké operace a velení a řízení ve více doménách.

Poděkování

Děkujeme Peteru Richardsovi za jeho postřehy a podporu. Bryan Frederick (RAND) a recenzenti William Wohlforth (Dartmouth College) a Karl Mueller (RAND) poskytli promyšlenou zpětnou vazbu k dřívějšímu návrhu této perspektivy. Rosa Maria Torres pomáhala s citacemi.

O této perspektivě

Diskusi o rusko-ukrajinské válce ve Washingtonu stále více dominuje otázka, jak by mohla skončit. Pro informování této diskuse tato perspektiva identifikuje způsoby, jak by se válka mohla vyvíjet a jak by alternativní trajektorie ovlivnily zájmy USA. Autoři i tvrdí, že kromě minimalizace rizik velké eskalace by americkým zájmům nejlépe posloužilo zamezení vleklého konfliktu. Náklady a rizika dlouhé války na Ukrajině jsou značné a převažují nad možnými přínosy takové trajektorie pro Spojené státy. Ačkoli Washington nemůže sám určit trvání války, může podniknout kroky, které učiní případný vyjednaný konec konfliktu pravděpodobnějším.

Na základě literatury o ukončení války autoři identifikují klíčové příležitosti pro rusko-ukrajinských rozhovorů, jako je vzájemný optimismus ohledně budoucnosti války a vzájemný pesimismus ohledně důsledků. Perspektiva zdůrazňuje čtyři politické nástroje, které by Spojené státy mohly použít ke zmírnění těchto příležitostí: vyjasnění plánů na budoucí podporu Ukrajiny, přijetí závazků k bezpečnosti Ukrajiny, vydání ujištění ohledně neutrality země a stanovení podmínek pro uvolnění sankcí pro Rusko.

RAND National Security Research Division Toto úsilí bylo provedeno v rámci RAND Center for Analysis of US

Velké strategie. Posláním centra je informovat debatu o roli USA ve světě tím, že jasněji specifikuje nové příležitosti k velké strategii USA, vyhodnotí logiku různých příležitostí a identifikuje kompromisy, které každá možnost vytváří. Jde o iniciativu Programu mezinárodní bezpečnosti a obranné politiky Divize výzkumu národní bezpečnosti RAND (NSRD). NSRD provádí výzkum a analýzy pro Úřad ministra obrany, Americkou zpravodajskou komunitu, Ministerstvo zahraničí USA, spojenecké zahraniční vlády a nadace.

Další informace o programu mezinárodní bezpečnosti a obranné politiky RAND naleznete na www.rand.org/nsrd/isdp nebo kontaktujte ředitele (kontaktní informace jsou uvedeny na webové stránce). Více informací o RAND Centru pro analýzu Velké strategie USA naleznete na www.rand.org/nsrd/isdp/grand-strategy nebo kontaktujte ředitele centra (kontaktní informace jsou uvedeny na webové stránce).

Financování

Toto úsilí sponzoroval Peter Richards. Počáteční financování Centra pro analýzu velké strategie USA bylo poskytnuto počátečním grantem od Stand Together Trust. Průběžné financování pochází od příznivců RAND a od nadací a filantropů.

RAND Corporation je výzkumná organizace, která vyvíjí řešení pro výzvy veřejné politiky, aby pomohla učinit komunity po celém světě bezpečnější a bezpečnější, zdravější a prosperující. RAND je nezávislá, nestranná a oddaná veřejnému zájmu.

Integrita výzkumu Naše

posláním pomáhat zlepšovat politiku a rozhodování prostřednictvím výzkumu a analýzy je umožněno prostřednictvím našich základních hodnot kvality a objektivnosti a našeho neochvějného závazku k nejvyšší úrovni integrity a etického chování. Abychom pomohli zajistit, že náš výzkum a analýzy jsou přesné, objektivní a nestranné, podrobuje naše výzkumné publikace robustnímu a přesnému procesu zajišťování kvality; vyhnut se zdánlivé realitě finančních a jiných střetů zájmů prostřednictvím školení zaměstnanců, prověřování projektů a politiky povinného zveřejňování; a usilovat o transparentnost našich výzkumných závazků prostřednictvím našeho závazku k otevřenému zveřejňování našich výzkumných zjištění a doporučení, zveřejňování zdrojů financování publikovaného výzkumu a zásadám k zajištění intelektuální nezávislosti. Pro více informací navštivte www.rand.org/about/research-integrity.

Publikace společnosti RAND nemusí nutně odrážet názory jejích klientů a sponzorů výzkumu.

RAND® je registrovaná ochranná známka.

Omezená práva na tisk a elektronickou distribuci Tato

publikace a ochranná známka(y) zde obsažené jsou chráněny zákonem. Toto vyjádření duševního vlastnictví RAND je poskytováno pouze pro nekomerční použití. Neoprávněné zveřejňování této publikace online je zakázáno; doporučuje se odkazovat přímo na jeho webovou stránku na rand.org. Společnost RAND vyžaduje povolení k reprodukci nebo opětovnému použití v jiné formě jakéhokoli ze svých výzkumných produktů pro komerční účely. Informace o opětovném tisku a oprávněném použití naleznete na adrese www.rand.org/pubs/permissions.

Další informace o této publikaci naleznete na adrese www.rand.org/t/PEA2510-1.

© 2023 RAND Corporation

www.rand.org